

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון רק עם ואצאפי!
אפשר!! וכדאי!!
 מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129
 אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
 דרך פינס 9 ירושלים | zolphone.co.il

אבינו אתה!

סליחות בנוסח החסידות אינן מתחפרות בחטא אלא ממהרות להתרפק באהבה על ברכי אבינו שבשמיים. הרב חיים אידלס, הרב דניאל קלב ומיכל וולשטיין בשאלת השבוע והתוועדות עם הרב שטיינזלץ

26 אברהם אבינו היה אומר לכם לעזוב את הישיבה הרב עמיחי אליהו

22 חיילים! יש אלוקות במ"צ! הרב פרץ איינהורן מגיח לביקור

למה הם רציים?

80 סטודנטים ישראלים באמצע מנהטן כתבה

זליגר שומרון

בואו להיות שותפים!
כ"ד-כ"ה אלול, 24-25.9
 לתרומות חפשו 'צהר' בגוגל | גם ב-f

כבר 23 שנים שארגון רבני צהר משיא זוגות כדת משה וישראל כהלכה, באהבה ובמאור פנים מתוך אחריות ללכידותה של החברה הישראלית

כי יש לנו רק עם אחד

תשובה והתעלות העולמות

הרב ארלה הראל

נשיא ישיבת 'לב חדש', שילה

עומד האדם ומתבונן סביבו ורואה בוקה ומבולקה. העולם נראה, במבט שטחי וחיצוני, כעולם מלא עצב, צער וייסורים. מוות, חולי, כאב, עוני ועצבות, מלאים כל פינה.

אבל פנימיות התורה באה ומחנכת אותנו למבט אחר - ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו, וחסידים ברינה יגילו!

צדיקים אינם עיוורים. הם שמחים לא בגלל שהם לא רואים את המציאות, אלא דווקא בגלל שהם רואים את המציאות, האמיתית, הפנימית, העמוקה, האלוקית. זו שכל הזמן מתעלה, משתפרת ומתקדמת בסוד עילוי העולמות. זהו המבט שהנחילו לנו חז"ל, פיתחו המקובלים (בעיקר הרמח"ל) והעצימו גדולי החסידות. באין סוף מקומות בספרי האדמו"ר הזקן בא לידי ביטוי רעיון זה: העולם נברא על ידי נפילת הניצוצות לתוך ההעלם, וכעת, רגע אחרי רגע, הוא מתעלה מחדש על ידי בירור הניצוצות והסרת הקליפות.

נכון, יש גם ירידות באמצע, לפחות למראית עין, אבל כפי שלימדנו הראי"ה קוק זצ"ל, המהלך הכולל הוא מהלך של עילוי.

ואיך כל זה קשור לתשובה?

רבי צדוק הכהן מלובלין אומר בכמה מקומות, שתהליך התשובה הוא בעצם תהליך כללי של עילוי העולמות. לא רק האדם הפרטי שב אל בוראו, אלא הבריאה כולה עורגת אל מקורה ושבה אליו. תשובתו של כל אדם ואדם היא חלק מתשובה כוללת יותר, ממהלך כללי של התעלות.

לא בטעות ולא במקרה ימי התשובה חלים בתקופת בריאת העולם. התשובה שלנו בוראת את העולם מחדש. בימי אלול אנחנו מתקנים את מידת המלכות, עד לשיא שהוא ביום ראש השנה, בו ממליכים אנו את המלך מחדש בכל שנה ושנה. אחר כך באים עשרה ימים, כנגד כל אחת מהספירות, שבהם אנחנו מתקנים בעולם את בחינתה של כל ספירה. מלמטה למעלה, מן המלכות אל המוחין שבחב"ד. שיא השיאים הוא העמידה לפנינו ביום הכיפורים, טהורים, ככתוב "לפני ה' תטהרו", בהעלאת המציאות כולה אל מקורה, בתיקון עולם במלכות ש-די.

הראי"ה כתב ב'אורות התשובה' שכל אחד צריך להרגיש בשעה שהוא עוסק בתשובה, איך הוא מעלה את כל העולם עימו. זו הרגשה שיש בה כפל תחושות - אחריות כבדה מחד, אך גם אושר, סיפוק ואתגר, על הזכות שנפלה בחלקי להיות ממעלי העולם.

אני מרגיש, מאז עומדי על דעתי, שתפיסה כזו מאירה באור אחר את עשיית התשובה שלי. נותנת לי תחושת אחריות כללית. בדומה למה שלימדנו הרמב"ם (הלכות תשובה ג, ד): "לפניך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה כאילו חציו זכאי וחציו חייב, וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב, חטא חטא אחד הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה וגרם לו השחתה, עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה שנאמר 'וצדיק יסוד עולם', זה שצדק הכריע את כל העולם לזכות והצילו".

כלומר, אני מבין פתאום שהתשובה שלי משנה את כל המציאות. ברמב"ם הדברים נמצאים רק ברובד המשפטי - האנושות נמצאת במשפט בימי הדין, ועל כן כל אחד יראה את עצמו כמי שייכול להכריע האם האנושות, המדינה או העם, יצאו זכאים בדין. אבל אצל בעלי החסידות והראי"ה זה עוד יותר עמוק וגבוה - אני יכול לקדם את העולם אל הטוב הכללי, אל תיקונו המלא. זה תלוי בי. כשאשב ואעשה חשבון נפש, אשאף להיות טוב יותר כדי לזכות לראות תיקון עולם במלכות ש-די.

(נכתב בדמע לע"נ עלם החמודות אליעזר נחום חי ז"ל בן הרב אריה ונורית, שנסתלק מאיתנו לגנזי מרומים בשעות אלו)

הקורס פהנתי לרק כאר
למזיבם עם פנל אהפניסו,
אפאר אפיקליה, אפיהו
אפספס פה.
אני התחברתי

(J-CBT בלטה, J-CBT)

הכשרת מטפלים ומאמנים
במרכז "דעת ותבונה"
בהנחיית הרב יצחק ערד

J-CBT | אימון | J-CBT במערכות יחסים

בואי להעמיק בהבנת הנפש ולגלות
ניצד התובנות הגבוהות והעמוקות ביהדות ובחסידות
הופכות לכלים טיפוליים מקצועיים ומעשיים!

מאות בוגרות כבר צמחו אישית, התחברו
ולמדו להוביל בהצלחה תהליך טיפולי,
הצטרפי עכשיו!

www.tvunah.com 077.3137800

חדש! קורס לתושבי הדרום
תפתח במכללת חמדת הדרום.
מספר המקומות מוגבל

רחובות // צפת
ירושלים // תל אביב

דעת
ותבונה
#כאן_הכל_מתחבר

רק אתמול יד לאחים הוציא אותה...

החילוף והצוואה

סיפור חילוצם הדרמטי
של אם יהודיה וילדיה אחרי 17 שנים
לבד בכפר ערבי עוין

חפשו השבוע את חוברת הסיפורים המיוחדת
של יד לאחים בבתי הכנסת

יד לאחים
לא מוותרים על אף יהודי

לקבלת החוברת ולתרומות חייגו עכשיו למוקד יד לאחים:

1-800-620-640

www.yadlachim.co.il

שיחת חברים

עם מיכי יוספי

המיליונר הגיע

רואו רואו ויזכך לאשתו: "אשתו היקרה - תצדיקי, יש אישה חובות שלל מנהגים? יש אישה שטר חוב לאשתו במהלך השמן שלל איפה רואו?"

שמחה, כל כך מאירה, לתקן ממש את הכל. עם צורת חשיבה כזאת, אפשר בשמחה גדולה לפשפש בכל מעשינו, ולהעלות דברים שהדחקנו מהתת-מודע. אפשר להתוודות עליהם, וממילא להשתחרר מהנטל המעיק שלהם. מתוך כך גם נבוא פנויים מכל משא ועוון שמכביד עלינו ומונע מאתנו את ההתחדשות, ונזכה לקבל אור פני מלך חיים בראש השנה.

חוזרים למציאות

אתם יודעים, כששומעים סיפורים על צדיקים, העבודה היא "והחי יתן אל ליבו". זאת אומרת, שבסיפור אנחנו לא מדברים על מה שהיה פעם ועכשיו איננו, אלא מאזינים לסיפורים אודות הצדיקים בשביל לקבל מהם השראה לחיינו שלנו, בכל התחומים. אנחנו מקבלים ניצוצות מאותה אישיות ומהעבודה הנפלאה שהיא פעלה. מוטל עלינו לראות היכן מה שמענו שייך אלינו ומאיר את דרכנו.

בחב"ד מספרים בשם הרבי הצמח צדק, שהוא סיפר על עצמו שבצעירותו הוא היה פעם ביחידות אצל הסבא שלו - האדמו"ר הזקן בעל התניא, והאדמו"ר הזקן חזר לפניו על תורה שהוא שמע הרבה שנים קודם לכן מהמגיד ממזריטש, שאמר את אותה התורה לפני החבראי קדישא שלו. הרב המגיד דיבר על הפסוק "ושבת עד ה' אלוקיך".

הוא הסביר, שיהודי צריך לעבוד כדי שהאלוקות - האור של ה' יתברך, יופיע בתוך המציאות. "ושבת", תעשה תשובה, "עד ה'" עד ששם הוי"ה, שהוא שם כללי של הקדוש ברוך הוא, שלא מתגלה בעולם, יהפוך להיות "אלוקיך" - גלוי בתוך העולם. שם 'אֱלֹהִים' הוא בגימטרייה 'הטבע', ויהודי צריך שה' יופיע בחיי היום יום שלו, בכל צדדי החיים הטבעיים: בעסקים, בבית המדרש, בחקלאות ובחיי המשפחה. בכל תחום שלא יהיה, צריך להוריד את שם הוי"ה העליון לתוך המציאות של עולם הזה.

זה גדול עליי

האדמו"ר הזקן המשיך וסיפר לצמח צדק, שכל החבורה הקדושה של תלמידי המגיד היו בהתפעלות והתעוררות גדולה. עכשיו דיברנו על הווארט על הזה בתמצית, אבל אצל הרב המגיד הכל היה בוודאי עם השגות גבוהות מאוד, שפתחו את הלבבות. רק רבי זושא מאניפולי אמר לכולם: "העניין הזה גדול עליי! אני לא יכול להגיע למדרגה הזאת של התשובה וליישם בחיים שלי את הדרשה הנפלאה הזאת". הוא אמר שבמקום זה הוא יחלק את התשובה לחלקים. הוא לקח את המילה 'תשובה' בתור ראשי תיבות של חמישה פסוקים, שהם כעין תחנות או תובנות שונות לעבודת התשובה.

העיקר שכל אחד מאתנו צריך לזכור, זה רק הראשי-תיבות של המילה 'תשובה'. המקור של הסיפור הוא בלוח ה'יום יום' החב"ד, בתאריך ד' תשרי. מעניין מאוד לעיין שם, כי למרות שהווארט הראשון עצמו הוא כבר כל כך נפלא, במשך חמשת הימים הבאים מובאים עוד ביאורים קצרים של הרבי הרש"ב לכל אחד מהפסוקים שהביא רבי זושא. גם מעניין שיש שם פירוט מתי בדיוק ואיך שמע הצמח צדק את הסיפור מהאדמו"ר הזקן - הכל לפירטי פרטים. אצל חסידים הקפידו תמיד שלא רק לומר את הווארט, אלא גם להדגיש את הסיפור השלם - איך השתלשל והגיע אלינו אותו רעיון.

בכל מקרה, בחזרה לרבי זושא, הפסוקים הם כך: ת' (האות הראשונה במילה תשובה) מרמזת על "תמים תהיה עם ה' אלוקיך". ש' מרמזת ל"שוייתי ה' לנגדי תמיד". ו' - "ואהבת לרעך כמוך". ב' - "בכל דרכיך דעהו". והאחרונה, ה' - "הצנע לכת עם ה' אלוקיך". כעת מוטל על כל אחד מאתנו לפרש לעצמו את העומק והמופלאות של הפסוקים הללו, וחשוב לשים לב שכל החמישה צריכים להיות ביחד, ממש כמו באגודה של הלולב".

שלום חברים!

רק בגלל שאלול הוא חודש של רחמים, הוא יכול להיות חודש של סליחות. כי בשביל שכן אדם יוציא את כל מה שהוא פגם נגד הקדוש ברוך הוא ונגד הזולת ויבקש סליחה, צריך הרבה רחמים. כשבאים לבקש סליחה, לפעמים הלב מתכווץ - אנחנו לא רוצים להיזכר בכאב, בעוולות שעשינו או במה שעברנו על רצון ה', ולכן מדחיקים הכל.

אנחנו פוחדים להציף דברים, אפילו בשביל סליחה. אבל האמת היא שברגע שמבינים שיש רחמים אמיתיים, ושהקדוש ברוך הוא כל כך אוהב אותנו, אז הרחמים נותנים את הכוח לסליחות. שני הדברים ממש תלויים אחד בשני.

הרב שטיינזולץ, שיהיה בריא, יש לו משלים שכל כך נוגעים אל הנפש! הוא אמר פעם משל כזה: דמייני לעצמך אדם שיש לו חובות עצומים. פתאום בא אליו אדם עשיר, מולטי-מיליונר, ואומר לו: "שמע יהודי יקר! אני יודע על החובות שלך, ואני יודע כמה מציקים לך כל בעלי החובות למיניהם, והחלטתי לקבל על עצמי לכסות את כל החובות שלך!" ברור שיהודי זה שמח מאוד. אבל דמיינו הלאה את הסיטואציה: איך הוא ייכנס הביתה. הוא יבוא ויצעק לאשתו: "אשתי היקרה - תגיד, יש איזה חובות ששכחנו מהם? יש איזשהו שטר חוב שאולי במהלך הזמן שכחנו איפה הוא?"

ברור שכל היחס שלנו לחובות, שבדרך כלל אנחנו מנסים לא לחשוב עליהם, משתנה לגמרי! כשמישהו אומר לך "אני אכסה לך את כל החובות" אתה נכנס למהלך נפש חדש, ואתה מתחיל לחפש ולפשפש לראות אם יש איזה חוב ששכחת ממנו, כי הנה עכשיו זו הזדמנות פז למחוק אותו.

באופן פשוט, זה מה שקורה בחודש אלול. החודש הזה, הוא הזדמנות כל כך

רב מכר

ארחות אהרן
אור ועבודת המועדים

לישי הרחמים והסליחות ומועדי האיתנים
חודשי אלול ותשרי

מחבר: שיחת קדש המפורסם את הלכות סאת ארזכב סל ישראל

כ"ק מרן אדמו"ר
מפינסק קארלין וע"א

ספר יסוד ללימוד אופן עבודת ה' ביה האיתנים על פי תורת החסידות
מרוחה מרד ספארת ומחודת | שיק ומסוד לפי ענינים | מאוזנת באיכות ענינים
להשיג בחנויות הספרים - להזמנת עד הבית, מוכן מטה אהרן טל. 05271-41446

הספר

- שיעורי ויכוחים את לבבך ולבב בני באור ועבודת הימים הקדושים.
- שילוח אותך בהרבה נאמרה על כל פרטי העבודה שבתם.
- הצטרף לאלפים המעוניינים את נפשם בלימוד מופיע בספר מופיע זה.

meserGO

- הודעות SMS
- דיוור אלקטרוני
- שיחות IVR
- WhatsApp בוט

www.meserGO.co.il

קרוב אליך

לקבלת העלון לפני כולם
נכנס למחנה או סוקו את QR

bit.ly/karov

השנה תורמים ועוזרים לאורי
ולחולים נוספים לחזור לשגרה,
למשפחה ולחברים

אמיר החלים וחזר לשגרה
בזכות תרומתכם הכספית
בשנה שעברה

התרומה שלך מצילה חיים!

תרומתך הכספית תאפשר לנו להמשיך
במאמץ היומיומי להוות כתובת לחולים
ולמשפחות, להרחיב את המאגר ולהפוך כל
דגימה למצילת חיים.

עזר מציון מלווה, תומכת ומסייעת לחולים ולבני
משפחותיהם בהתמודדותם עם מחלת הסרטן.
בעזרת המאגר הלאומי לתורמי מח עצם מסייעת
עזר מציון בהצלת חיי רבים מהם מדי שנה.

עלות הוספת דגימה למאגר - 180 ש"ח

***2236**

תרמו עכשיו
ותצילו חיים
www.ami.org.il

כוונות וכיוונים בסליחות

שאלת השבוע

לבקש ממני סליחה

הרב דניאל כלב

חב"ד בקמפוס האוניברסיטה העברית

לילה. חצות. הולכים לבתי הכנסיות לאמירת סליחות. צינת הליל האלולי כמו מחדירה בעצמות את הרעד מהמעמד. בקשת סליחה מהבורא. אותו הקדוש ברוך הוא שיחס אין סופי ביני לבינו. זה מזכיר לי תמיד את התורה מהבעל שם טוב: בחודש תשרי הבורא מעניק לנו את כל העניינים הטובים בהקפה - מה שנקרא 'על החשבון', ובמשך השנה צריכים להחזיר לו במצוות, תורה ומעשים טובים. אך כשעוברת השנה ועדיין לא שילמנו את מה שחייבים לו... מגיע חודש אלול. זהו הזמן לשלם בתשובה. אך יתכן שלא עושים תשובה כדרוש וכך מתגלגלים ימיו של אלול, וכשמגיעים ל"מוצאי מנוחה" מתחילים לומר "לך השם הצדקה ולנו בושת הפנים", "צדקה לך לבד נבקש". המילים תקועות לי בגרון. רוצה להרגיש, להתרגש, רוצה לבכות, לבקש סליחה, מרגיש שנשאר הרבה לשלם על החשבון עוד משנה שעברה.

מאין יבוא עזרי?

המנהג לפתוח את אמירת הסליחות במוצאי שבת, איננו מקרי. השבת היא הנחמה. היא המזניקה אותי לסליחות, ולא סתם. שבת אותיות תשב, מלשון תשובה. לשוב למה שאני ולמי שאני, להיזכר בעוצמות שקיימות בי. ובפנימיות העניין, עלי לבקש סליחה ממני-עצמי. איך זה נתתי לשגרה ולסתם להשתלט עלי, ולקבוע שאני לא מסוגל להרגיש את סליחת הבורא? "ולנו בושת הפנים", בושת אותיות שבת. ניתנת לי ההזדמנות, בהיותי בעצמיותי צחור ולבן כשבת המלכה, להפנים שאני הרבה יותר חזק מול תחושת החטא ונמיכות-הרוח שמלפפת אותי. רק אז התחושות בתוכי מתחילות לנוע, להתקרב ולרצות, וממקום מחובר וזך לבקש סליחה. כבר לא תקוע. הפעם בורא עולם נוכח.

המשך בעמוד הבא >>

אל תוותר אפילו על עבירה אחת!

הרב חיים איידלס

נשיא עמותת "איש צדיק היה"

אָנָה אֵלֶךְ מְרוּחָה אָנָה מִפְּנֵיךְ אֲבֵרָת,

אֲבֵרָת מִפְּנֵי אֱלֹהֶיךָ,

וּבְצֵל יָדְךָ אֲגִיל אֶפְרַח

(רבי ישראל נג'ארה).

סיפר רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, ששמע מהגאון האדיר הרב בענגיס זצ"ל ראב"ד ירושלים, שבעיירה שלו בליטא, כשהיה נשמע כל שנה בשבת מברכים אלול קול הש"ן המכריז "ראש חדש אלול!" בחיל ורעדה, היו נשמעות קריאות "מים מים" מעזרת הנשים, עבור הצדקניות שהתעלפו מיראת אלול וימי הדין המתקרבים. וכמו שכתב רבי ישראל סלנטר זצ"ל: לפנים בישראל כל איש תאחזנו פלצות מקול הקורא אלול!

מאידך גדולי החסידות הפליגו בשבח השמחה שבתשובה, וכך היה מדריך החוזה מלובלין זי"ע, שגם מצוות התשובה היא מצוות עשה (לחלק מן הראשונים, וחלקם סברו שמצוות הוידוי) והרי את המצוות יש לעשות בגיל ובשמחה, וכל העונשים רח"ל באים על כך שלא עבדנו את השם יתברך בשמחה מרוב כל.

כך אמר לי הרבי מגור בעל הפני מנחם זי"ע בשם רבי ישראל מרוז'ין זי"ע: "נושא עון" - בשכר התשובה הקדוש ברוך הוא נושא ומנשא את האדם מעל העון, 'עובר על פשע' - מעביר אותו לעולם גבוה יותר מהפשע".

וידוע כי הרופא הבעל-תשובה הצדיק רבי חיים דוד ברנרד מפיטרקוב זצ"ל, שהשחיר שיניו בתעניות ונהיה לבעל רוח הקודש מופלג, בכה לפני מותו על עבירותיו שעשה בעודו צעיר לימים. אמר לו ה'תפארת שלמה' מרדומסק זי"ע: "אל תוותר אפילו על עבירה אחת!" שכן בתשובה מאהבה הזדונות נעשו כזכויות, ומובן שלא תוותר בעולם הבא אף על מצווה אחת.

מבארים גדולי החסידות, שעצם הניקוי והזיכוך שנעשה על ידי התשובה וההתקרבות שבכך לקדוש ברוך הוא, הם הנותנים שמחה כה גדולה בלב השב אל אלוהיו.

עצם הידיעה שהרוחץ את פשעינו הוא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, כמו שהנביא אומר "אם רחץ ה' את צואת בנות ציון" (ישעיהו ד), מעוררת שמחה עצומה בלב השב באמת, כי יתקיים בו "הן על כפים חקותיך, חומותיך נגדי תמיד" (ישעיהו מט).

וכך היה מורה בעל החידושי הרי"ם מגור זי"ע לחסידי, לומר במהירות את הוידוי כי העיקר הוא להגיע ל"ותמלוך"...

וכפי שכתב הרמב"ם בהלכות תשובה:

"כמה מעולה מעלת התשובה: אמש היה זה מובדל מה' אלוהי ישראל, שנאמר 'עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין א-לוהיכם', צועק ואינו נענה, שנאמר 'גם כי תרבו תפילה אינני שומע'. והיום הוא מודבק בשכינה, שנאמר 'ואתם הדבקים בה' א-לוהיכם', צועק ונענה מיד, שנאמר 'והיה טרם יקראו ואני אענה'. ועושה מצוות ומקבלין אותן בנחת ושמחה, ולא עוד אלא שמתאוים להם, שנאמר 'וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות'.

אין לך שמחה גדולה מכך - קרבת אלוהים לי טוב!

"אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, מי מטהר אתכם - אביכם שבשמים!"

כתיבה וחתומה טובה.

Brilliant® co.

חג שמחה!

יש לכם לוגו לאומי על כרטיס האשראי?
**קנו מתנת חג עם
גיפטקארד של גודיז**

ומקבלים

קונים באפליקציית גודיז גיפטקארד
לאחת מהרשתות המשתתפות
בשווי

עד **40** ₪ הנחה
על **100** ₪

הנחה
גודיז תמורת

- NINE WEST
- TOPSHOP
- VARDINON
- מגהספורט
- MANGO
- kitañ
- Timberland
- GOLF & CO
- גולף
- טויד
- FOX
- ZZILLABONG
- Naaman נעמן
- GOLF
- AMERICAN EAGLE

הורידו עכשיו את אפליקציית גודיז

סיפור של פעם בחיים

מיכל וולשטיין

לפני כמה שנים, באחת החתונות של תלמידותיי מהעבר, ניגשה אלי אחת הבנות שלא ראיתי כבר שנתיים ונתנה לי מכתב: "אני ממש מקווה שתאהבי אותי גם אחרי שתקראי אותו" היא אמרה.

הגעתי הביתה ופתחתי את המעטפה. שישה עמודי פוליו עמוסים בכתב קטן משני הצדדים חיכו לי שם. היא כתבה על הכעס שחשה כלפיי בעקבות שיעור אותו העברתי - לטענתה - על היחסים שלה ושל אימה. יחסים סבוכים וכואבים שכלל לא ידעתי שקיימים ביניהן, עד קריאת שורות המכתב.

היא תיארה איך כל הבנות ידעו כי מדובר עליה, ואני המשכתי להעביר את השיעור הכאילו-כללי הזה בפני כולן בנוכחותה. היא גם כעסה על ראש המדרשה בה למדה על כך שסיפר לי את כל הפרטים הקטנים... מה שלא היה ולא נברא.

היא חזרה על דוגמאות מהשיעור שהתקיים שנתיים לפני כן (הקשיבה יפה) לחייה שלה והסבירה כי לא יתכן דיוק שכזה ללא ידיעת הפרטים. האמת היא שגם אני הייתי המומה. זה באמת היה ניסי. היא סיפרה שבמשך השנתיים האלו היא כועסת עלי ממש. ורק לפני חודש, בעקבות שיעור ששמעה בנושא "לא תשנא את אחיך בלבבך... הוכח תוכיח", היא החליטה לפתוח את הדברים בפניי ולומר לי את היושב על ליבה. פשוט כדי שלא יהיה לה בליבה עלי.

וואו. הייתי בשוק. ממש. קודם כל כי כל הסיפור בו הייתי מואשמת על כל פרטי המעשיים המדוייקים היה נראה אמיתי ביותר, ברמה כזו שאם

היינו מביאות אותו מול מישהו - קשה היה לי להוכיח שאין זו האמת, וזה היה מפליא לראות איך הקדוש ברוך הוא יכול לתת שיעור פרטי למישהו ללא ידיעת הנותן (מן הסתם זה קורה בכל רגע ורגע). שנית, הייתי המומה מכך שמישהי הסתובבה לה בעולם כל כך כועסת עלי, ואני אפילו לא ידעתי! זה מלחיץ...

בבוקר התקשרתי אליה, הודיתי לה על המכתב ועל האומץ שבטח היתה צריכה כדי לתת לי אותו. הודיתי לה על הזכות להיות יכולה לבקש את סליחתה על שפגעתי בה כך, וגם על היכולת לספר את הסיפור מהצד שלי... היה לה קשה להאמין שאכן לא היו הדברים מעולם, אבל לאחר זמן מה שתינו נותרנו המומות מההשגחה המדוייקת. היא הגיעה לשישבת והדברים נרגעו.

חשבתי עם עצמי אחרי כל הסיפור ההזוי הזה על המצווה המדהימה הזו, האומרת לך לא להשאיר דברים קשים בלב אלא לומר אותם. בצורה נעימה, בהסבר כנה של מה עבר עלי בעקבות דבר מה שקרה. המצווה האלוקית הזו גם מנקה את האדם מרגשות שליליים וגם נותנת לפוגע (שפגע בידועין או שלא בידועין) לבקש סליחה, להצטער, לתקן את עצמו ולהבין איך אחרים מבינים אותו.

חודש שלם של סליחות. חודש בו אתה יכול לעבור ולדבר עם פלוני ועם אלמוני, עם ה' ועם עצמך, על כל הפגיעות, העלבונות והרגעים שמפריעים בדרך. וליצור מחילות, דרכים בהן ניתן לעבור במקומות החסומים, בהם לא היתה דרך. מחול מחול מחול, כמו גוש חול שפוררנו ושעף עכשיו ברוח, לא עוד עוצר בנו את הזרימה.

30 שנה בשליחות כל גדולי ישראל

זה הזמן להוסיף חיים

בב-נה אלול 22-24.9
שבוע ההתרמה חכון פוע"ה 2019

יונתן פרידמן
אחד מ-100,000 הילדים
של משפחת פוע"ה

כשהוא יגדל, הוא ידע לומר לכם תודה.

6	מרכז הלימוד	3	מחלקת ייעוץ
25	מחלקת מחקר	15	מחלקת פיקוחים
14	מחלקת מחקר	250	מחלקת מחקר
26	מחלקת פיקוחים	97,621	מחלקת פיקוחים
300	מחלקת פיקוחים	100	מחלקת פיקוחים
1,045	מחלקת פיקוחים	173	מחלקת פיקוחים
7,915	מחלקת פיקוחים	120,000	מחלקת פיקוחים

מוקירים תודה ותורמים עכשיו:
02-6327035 | www.puah.org.il

בשם ה' נעשה ונצליח!

שלא יבלבלו אותך!

קראמבל

זה פשוט

קמח ותפוחים

ישחסד

זה פשוט

לצאת בזול.

ישחסד
חמיד תצאו בזול.

• בני ברק • ירושלים • בית שמש • ביתר עילית • אשדוד • מודיעין עילית • אלעד • רכסים • טבריה • צפת • בארות יצחק

אהרן רזאל

שופר כעדשה

אדם מביא ביכורים. מגיע עם טנא להודות לה'. היה יכול לומר: תודה מעומק הלב על הרימון המתוק ועל אשכול הענבים החמוד הזה. אבל במקום זה הוא פותח במילים "ארמי אובד אבי". הולך שלוש אלפים שנה אחורה. מספר איך שירדנו למצרים, ואחר כך מדבר, אחר כך ארץ ישראל, ובסוף אחרי כל ההגדה הזאת... "ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה".

התורה מלמדת אותנו איך להודות באמת. לא רק על הנקודה הקטנה שלפניך. לך אחורה, איך הכל התחיל. עבור על כל השתלשלות העניינים. דבר אחר דבר יש להודות על כל שלב. ובסוף מגיעים גם לרימון החמוד שבסל. תודה ה'.

יש לנו חבר שהכרנו מהבית היהודי בהודו. הפעם הראשונה בה הוא פתח תנ"ך הייתה בחוף גואה. עשינו לו ביום אחד עליה לתורה, בר מצווה ופדיון... וכך התחברנו והמשכנו את הקשר בארץ.

יום אחד מצאנו בתיבת הדואר מעטפה ממנו. כתב מכתב תודה ארוך, אולי עשרים עמודים, פירט את כל החסדים שהיו במפגש אתנו ועם היהדות ובכלל. כל הזמן הוא חזר שם וכתב: "אני יודע שזה מוזר שאני כותב לכם מכתב. אבל למה לחכות עד גיל שמונים ואז להיזכר ולהביט אחורה ורק אז לומר תודה?" אני שומר את זה איתי.

למה בלי כאב שיניים אדם לא זוכר כמה זה מדהים להיות בריא? למה צריך לצום יום שלם בשביל להרגיש כמה חסד יש בכוס מים קרים? בקיצור, למה לחכות?

אומר לכם למה אנחנו מחכים, אנחנו רואים קצר מדי וצר מדי, וכך מפספסים אפשרויות ושערים שנמצאים ממש מול עינינו.

פרופ' היידו, מורי ורבי להלחנה, אהב לספר את המשל על האדם המחפש את המטבע מתחת לפנס:

איפה אבד לך המטבע?

- איפשהו ברחוב הענק והחשוך הזה.

ולמה אתה מחפש רק בפינה הזו?

- כי רק פה יש פנס רחוב...

מקרא הביכורים מחייב אותנו לראות מעבר למטר הקרוב, לראות עבר ולראות עתיד. וכשמתרגלים לחיות עמוק יותר, מוצאים עוד הרבה מטבעות ששייכים לנו, ואולי גם הרחוב כבר אינו כה חשוך...

אתם מכירים את הזבובים האלה שמנסים לצאת מהחלון של החדר, ומזמזמים ללא הרף אל תוך הרשת שעוצרת בעדם. לפעמים אני רוצה לומר לזבוב 'הרי ממש לידך ישנה דלת פתוחה לרווחה!', ואחר כך חושב לעצמי: האם אנחנו לא מתנהגים כאותו הזבוב, שרואה רק את הנקודה שמול האף שלו. מתגוששים ונאבקים ברשת שחוסמת אותנו. אילו רק נגדיל את העדשה, נביט במבט רחב יותר על החיים, אולי נגלה פתח כפתחו של אולם, כאן ממש לידינו. אותה חירות שאנחנו מבקשים מצויה ובשפע, עלינו רק להשכיל לזהות אותה.

ועם עדשה מוגדלת נוכל להביט אחרת גם על סיבוכי החיים. השופר מלמד אותי שצריך גם את הפיתולים והסיבוכים. אותו שופר, שדרכו בורא עולם נופח בנו חיים חדשים - "ויפח באפיו נשמת חיים" לראשונה בבריאת האדם הראשון בראש השנה, ושוב בכל שנה ושנה מחדש - אינו חוצצה מהוקצעת. לפעמים מפותל השופר ולפעמים עקום, ובזכות הסיבוכים הזה אותו אייל פלאי נאחו בסבך בקרניו ועלה לעולה במקום יצחק אבינו. אנחנו תוקעים בשופר מסובך, שראשו אחד צד אך הוא הולך ומתרחב, ואתו אנחנו גדלים ומתרחבים, ממתקים את כל הדינים והצמצומים ויוצאים לתקיעה גדולה של יובל ושל חירות. שנה טובה ומתוקה.

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | orchozer@gmail.com

חסד חינוך

בסעודת ברית המילה של נכדי יוסף חיים שהתקיימה ברמת בית שמש, דרשתי בתור סבא, שהחיים הינם חסד חינוך מהקדוש ברוך הוא, וסיפרתי סיפור מתאים. אחד מקרובי המשפחה שאינו שומר מצוות התפעל מדבריי, אבל רמז לי שלא קל לחוש כך לנוכח הרוע והסבל ששוררים בעולם.

דיברנו מעט על הבחירות לכנסת שאמורות להיות למחרת, ואותו קרוב משפחה נתן דוגמאות להכפשות במערכת הבחירות העכורה, עד שחנתני הסולד מכל עיסוק בפוליטיקה השתיק את הדיון בדברי תורה.

נזפתי חרש בעצמי: איך אתה מדבר כל כך גבוה? וכי פשוט לחוות זאת תמיד? האם אתה חווה את חסד החינוך של ה' כל הזמן?

בסיום הסעודה יצאתי עם אשתי ועם נכדתנו בת השנתיים לעבר תחנת האוטובוס לירושלים.

באמת אין כמעט שום דבר בחינם, הרהרתי לעצמי בדרך, חוץ מהאוויר והקדוש ברוך הוא. פציתי את פי ואמרתי חרש: "אבא, אני רוצה לחוש חסד חינוך!".

"הילדה לא מרגישה טוב", אמרה אשתי, "מתי מגיע אוטובוס 418?".

"זה בסדר", אמרתי, "האוטובוס צריך להגיע בעוד חמש דקות".

חלפו חמש דקות, עשר דקות, רבע שעה, והאוטובוס עדיין לא הגיע. התקשרתי ל'מודיעין תחנות', והסתבר שהאוטובוס הבא צפוי להגיע בעוד יותר משעה...

קיוויתי שהמחשב טועה. בינתיים בדקתי בארנקי אם יש לי די כסף למונית לירושלים, ולחרדתי נוכחתי שאין ברשותי כסף כלל, וה'רב-קוים' שלנו טעונים בפרוטות מועטות, כך שאין לנו אפילו כסף לאוטובוס...

מדי כמה דקות הגיע אוטובוס פנים עירוני.

מה עושים? הצטערתי בלבי, וידעתי כמו כל יהודי: מתפללים!

התרחקתי מהתחנה ואמרתי: "ריבוננו של עולם, הייתה ברית כל כך מוצלחת ודרשתי על חסד החינוך שלך, ובדיוק עכשיו נכנסנו לצרה הזאת... נכדתי חשה ברע, האוטובוס מתמהמה, והארנק מרוקן, ממש מצב לא נעים, ואין לי אלא לבקש ממך שוב חסד חינוך, והפעם מכל הלב".

חזרתי אל התחנה כדי לעודד את אשתי, כשלבי ממלמל: "תושיע אותנו, אבאל'ה!".

העפתי מבט לעבר הכביש. אוטובוס ירוק התקרב. הופתעתי לראות שזהו קו 418, בניגוד למה שנאמר במענה האוטומטי בטלפון.

קראתי לאשתי, אבל שמחתי עדיין לא הייתה שלימה, שכן היה עלי לגייס הלוואה או תרומה מאיזה נוסע שנראה טוב לב.

עלינו על האוטובוס עם נכדתנו המייבבת ועגלתה המקופלת, והכנסתי את ה'רב קו' למקומו המיועד מששת ימי בראשית בתקווה שיתרחש איזה נס...

הנהג אמר: "לא צריך לשלם!", והחוזה בידו שנודרו להתיישב פנימה.

כעבור שנייה קלטתי שהנסיעה הזאת היא בחינם. אבל איך זה יתכן? ממתי נוסעים באוטובוס מבלי לשלם? רציתי לשאול את הנהג לפשר הדבר, והוא נפנף לעברנו בזרועו כמסמן לנו להתיישב, שכן אין לו פנאי לשאלות.

התיישבנו באמצע האוטובוס, בקו התפר שבין הגברים שישבו בחזית לבין הנשים שישבו מאחור. וכאשר התרווחנו מעט, התפנית לשאול בחור ישיבה:

"תגיד בבקשה, למה הנסיעה באוטובוס לא עולה כסף? אולי המשיח הגיע ולא שמעתי על כך?..."

הבחור צחק והסביר לי:

"זה בגלל הבחירות שהיו מחר, כבר מהלילה כל הנסיעות באוטובוסים הבין עירוניים לא עולות כסף".

אנחת רווחה פרצה מפִי, ולאחר מכן הודיתי חרש:

"תודה רבה, אבאל'ה, שזיכית אותנו בחסד חינוך כפשוטו ממש..."

פותרים סופ"ש בישיבה!

• רחוב אצ"ל 39 רמת-גן •

שישי | 08:30

צורבא בעיון
לימוד צורבא מרבנן בעיון
08:30 לימוד בחברותות
09:15 שיעור סיכום
09:30 שיעור בפרשת השבוע

חמישי | 08:20

צפרא טבא
שני שיעורים, 30 דק' כל אחד,
חסידות בפ"ש והלכה אקטואלית.
עם הרב יהושע שפירא
והרב בן ציון אלגאזי

בואו בשמחה!

צורבא מרבנן
TZURBA MRABANAN
קהילת תלמידי חכמים ארץ ישראל

ישיבת ההסדר רמת-גן

בית דין לדיני ממונות
לתביעות קטנות בישיבת ההסדר רמת גן
בנשיאות מו"ר הרה"ג יעקב אריאל שליט"א
לפרטים נוספים ניתן לפנות למזכיר בית הדין:
יוסף שכטר 052-2965425

הדסה סאסי | moransasi@gmail.com

ושמחת בכל הטוב

את עצמו, ולבוא לידי שמחה כפי (פי זה ידוע שצריך האדם לזהר מאד להיות בשמחה תמיד), ואפילו ששמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים... אסור לו לפל מזה, רק אדרבא יחיה את עצמו, וישמח את נפשו במעט הטוב שמוצא בעצמו, ועל ידי זה שמחפש ומוצא בעצמו עדן מעט טוב, על ידי זה הוא יוצא פאמת מפה חובה לכף זכות ויוכל לשוב בתשובה... להתפלל ולזמר ולהודות לה - על מה? על כל הטוב.

זה מהפכני בעיניי, כמו הסליחות שאף פעם לא הבנתי איך הספרדים שרים אותן ככזו שמחה. הרי לא נבוא לאבא רגע אחרי ששברנו את הוואזה האהובה שלו ונשיר "מחילה אבא, לא התכוונתי. סלח לנו ושלח לנו ישועה ורחמים ממעונך". אבל רבי נחמן, בגאונותו, מחבר בין שתי הפעולות של האלול, בטח, תעשי את חשבון הנפש, אבל במקום לשקוע בו, חפשי את ה"טוב", ודווקא מתוכו ומתוך תנועת השמחה - אפשר לשוב בתשובה שלמה.

לפעמים אני, לפעמים אתה - כה זקוקים לנחמה

ועדיין, זה לא תמיד פשוט כל הפשטות הזו. פעם טלפנה אלי חברה באישון לילה ובכתה איך אין בה שום דבר טוב. היא פשוט לא הצליחה למצוא ולו מקום אחד שבו היא לגמרי-לגמרי בסדר. כל מעשה שלה, כך סיפרה לי, היה נגוע באינטרסים, או נעשה למטרה מסוימת. "אין בי טוב" היא אמרה. בין כל ראשי התיבות שמרכיבים את ה"אלול", נמצא גם הפסוק הפורימי "איש לרעהו ומתננות לאביונים", והמפרשים אומרים שזה מפני שבחודש הרחמים אנו נדרשים לגמול חסד ולהרבות אהבה, לאו דווקא בכסף - אלא גם במילים טובות, בלסייע ולהנחות את הסובבים כשאפשר וצריך. אבל לא פחות מזה, בחודש הזה אנחנו גם קוצרים שושנים שצמחו מזרעי אהבה שזרענו במהלך השנה, שהרי המילה "נתן" היא דו-כיוונית, אפשר לקרוא אותה מההתחלה ולסוף ומהסוף להתחלה - אם נתת, אז יתנו לך בחזרה, אהבה יולדת אהבה.

ודווקא בגלל זה אותה הודעה כל כך ריגשה אותי. שנה שלמה שלחתי מילים ועצות טובות על פני המים, בפשטות, בלב נקי, ברצון אמיתי להרעיף טוב, ובסוף הכל חזר אלי בדיוק ברגעים שבהם הייתי צריכה את החיזוק הזה, דווקא כשהרגשתי את רפיון הידיים שלמרות כל ההשתדלות, עדיין נשארו אצלי כל כך הרבה נקודות לתקן, הגיעו מילים שהאירו לי שבין כל מה שהיה 'לא בסדר', יש בי נקודות שבהן אני טובה.

אם בחיפוש המתמיד בימים הנוראים קשה לנו למצוא איפה היינו טובים השנה, אם הלא-טוב מאיים לקחת אותנו, אם חשים אביונים ממעש, שוכחים את מהות הטוב שבנו, אז ממש כמו בסיכומי סוף השנה בבתי הספר שבהם כל אחד כותב לחבריו לכיתה מה המעלות שלו, צריך לפנות ל"משנה למלך", לחבר קרוב, שיעזור לך להינצל מהלא-טוב שחטף אותך, שיזכיר לנו את מה שאנחנו הספקנו לשכוח, שיעביר אותנו מההלקאה העצמית להסתכלות אחרת, לראיית הטוב שבנו, להסתכלות שכולה חמלה ונחמה.

ממקור יגיון וממחשבי השממון, אומר הרב קוק, 'בוא הששון ואור התיים, פי תהו ובהו קדמו לעולם הבנין, ו'אורות מאפל אמר ויהי'. אם תהו ובהו מאימים על הנפש, דווקא מתוך החברות תיוולד ראיית הטוב וההודיה לבורא עלי, ודווקא מתוך אותה השמחה - יפתחו שערי התשובה.

יום שישי, מחצית השעה לפני השבת, קיבלתי הודעה בפלאפון מחברה שיקרה ללבי עד מאוד. "כמה שפע הכנסת לחיים שלי", היא כתבה ואז פרטה רשימה קצרה והוסיפה "וזה בלי כל הדברים היומיומיים על הסדר". אלו לא היו מעשים גדולים במיוחד, לא היתה שם הקרבה אישית גדולה או מעשים שהצריכו אותי לצאת מעצמי, אלא עשייה מכוח החברות, מכוח אהבתי הפשוטה אותה, שבדיעבד התגלתה כבעלת חשיבות ומשמעות גדולה בעבורה, הרבה מעבר למה ששיערת. נכנסתי לשבת עם הליטוף הזה על הלב נרגשת מאוד מפני שזה משהו אחד להיות חבר טוב או להשתדל לעשות טוב, אבל זה משהו אחר לגמרי לגלות שהמעשים שעשית הניבו פרי אמיתי אצל האדם שמולך, בטח ובטח כשמדובר באדם שאהוב עליך ואתה מבקש את טובתו.

יש יופי

ימי אלול דורשים מאיתנו שתי פעולות שעל פניו נראות הפוכות מאוד - הראשונה, לשמוח - ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך ולביתך, מצווה עלינו הפרשה. לשמוח בכל מה שיש לך, במקום להביט במבט של חוסר, לחפש את מה שקיבלת - משפחה, חברים טובים, פסגות שהצבת לעצמך והצלחת לכבוש או לפחות להתחיל לצעוד לכיוונן.

ובמקביל - אנחנו נדרשים לעשות חשבון נפש, להתכנס פנימה ולבדוק מה לא עשינו נכון. איפה טעינו. באילו נשמות פגענו בדרך, במתכוון - חלילה, או שלא. וזו פעילות שעלולה להתגלות כמורכבת מאוד, מפני שכשהתעסקות נוסבת כולה על "איפה הייתי לא בסדר", אילו עוונות עשיתי, כמה נורא התנהגתי במצבים מסוימים ואיך יכולתי לנהוג אחרת, המשמעות היא שאני עסוקה דרך קבע בכל מה שהוא "לא-טוב". יש בו סכנה, מפני שהוא עלול לחטוף אותך אליו.

ממש כמו במעשיה של רבי נחמן מברסלב על אבדת בת המלך שבה, לרגע אחד, המלך כועס על בתו האהובה ומבקש "שהלא טוב ייקח אותך" וזה בדיוק מה שקורה; ה"לא-טוב" חוטף אותך אליו ומציף אותך, מונע ממך לראות מה כן טוב בכך ובחייך, מתי דווקא כן השתדלת ובאיוה מצבים התגברת על עצמך או היית שם בשביל משהו אחד.

יחיה את עצמו

אחת התורות המרכזיות של רבי נחמן מברסלב, היא תורה רפ"ב. 'דע פי צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, וזה בחינת 'יעוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו' - על ידי זה שמוצא בו מעט טוב, איזה נקדה טובה, ודן אותו לכף זכות, ויוכל להשיבו בתשובה, מוציאין אותו פאמת מפה חובה לכף זכות'. זו תורה נהדרת, בטח בימי אלול שבהם 'סליחות' נשמעות מכל עבר, היא יכולה לעזור לנו למחול לחבר או לאדם שפגע בנו, אבל לא פחות מזה, היא יכולה לעזור לנו לראות את הטוב שבעצמנו.

ככה רבי נחמן אומר - לחפש בכך נקודה טובה ועוד נקודה טובה, ורק כשמתרגלים את הראיה הזו, אז יבוא היום שבו כשתחפש את הרשע, את הלא-טוב, כך או בסובבים אותך, אותו הרוע יהיה ממש בגדר 'ואינו', כשטוב סובב אותך, מעסיק אותך ומכוון את הדרך, אותה ה"רשעות" שמצאת בכך קודם, כבר לא תהיה שם.

פי צריך האדם לחפש ולבקש למצא בעצמו איזה מעט טוב, כדי להחיות

יציאה מדיכאון וחרדה

קבלת משמעות וקבלה עצמית אמיתית הסוד לבניית זוגיות יציבה ושמחה

ההזדמנות שלך לגלות את השיטה
פורצת הדרך ששינתה לרבבות את חייהם
5 שעות שלמות בחינם!

ימי עיון
החינמים של
תורת הנפש
יוצאים לדרך

ימי העיון נותנים חשיפה עמוקה ומשמעותית
לשפה והעומק המיוחדים של תורת הנפש.

מה נלמד ביום העיון?

ביום בעיון נכיר את ארבעת היסודות של שיטת
תורת הנפש:

- א. הכרת הנפש.
 - ב. איך מבצעים תהליך תיקון בנפש (הכנה, הבדלה, המתקה).
 - ג. תיקון האני (איך אנחנו מנהלים את האגו שלנו במקום שהוא ינהל אותנו).
 - ד. האמונה כהשראה לתהליכים נפשיים, וכיסוד של הבריאות והאיזון הנפשי.
- ארבעת היסודות האלו נלמדים בשנה הראשונה של הלימודים בתורת הנפש והם היסודות בעזרתם מעמיקים בשיטת תורת הנפש בשנות הלימוד המאוחרות.
ביום העיון תקבל חשיפה משמעותית ליסודות ולחשיבות שלהם כבסיס השיטה.

מה ההשקעה שלך?

בדרך כלל, עלות של יום עיון אצלנו היא בין
120-70 ש"ח

אבל השנה?

קיבלנו החלטה מרחיקת לכת. החלטנו לעשות
הכל כדי שכל אחד ששמע על תורת הנפש

ורוצה להכיר אותה מבפנים בצורה רצינית יוכל
לעשות זאת בלי שום התלבטות.

לכן החלטנו לסבסד את יום העיון ולקיים אותו בחינם

המטרה שלנו מאד ברורה, לתת לכמה שיותר
אנשים להיחשף בצורה רצינית ועמוקה לשיטת
תורת הנפש.

ולמי שמתאים לקחת את זה שלב נוסף קדימה
ולהצטרף לתוכנית הלימודים שלנו.

החלטנו להעניק גם בונוס לנרשמים ליום העיון:

הקבלה מלאה של 5 שעות של אחד מימי העיון
הכי מיוחדים שלנו:

"התנערי מעבר קומי" - על איך להפוך את
העבר שלנו למנוע צמיחה בחיים

שווי הבונוס- 87 ש"ח

ההרשמה לימי העיון חובה!!!

מספר המקומות מוגבל!!!

איך נרשמים בפועל ליום עיון?

או נכנסים לאתר דרך הקישור הזה <https://bit.ly/2m9YDUho>

או כתבים "תורת הנפש" בגוגל אנג'לים לאתר שלנו
או מתקשרים למספר 02-5662323

ההרשמה לשנת הלימודים תש"פ בעיצומה!!!

הרשמו עכשיו

במחיר רישום מוקדם

bit.ly/torat-k-80

או התקשרו למספר 02-5662323

חינם
כנסו אלול של תורת הנפש
"דרך ארוכה שהיא קצרה"
על הדרך למציאת
מרגוע לנפש ועשיית שינוי אמיתי
בחי"ם על פי שיטת תורת הנפש
תל אביב (נשים וגברים) זום א' כ"ב אלול
רחובות (נשים) תשרי תש"פ
ירושלים (גברים) זום ה' כ"ז אלול
קריית שמואל צפון (נשים) זום ד' כ"ה אלול
הרשמו ב: www.torathanefesh.org
או התקשרו: 02-5662323

זה אתגר לא פשוט...

אנשים מעבירים כיום חיים שלמים מבלי למצוא
משמעות או דרך נכונה בחייהם, ורבים מרגישים
שאין להם כלים
להתמודד עם תחושת התסכול והבלבול המלווים
את חייהם.

וככל שהעולם נעשה מודרני והטכנולוגיה מתפתחת?

צרכי הנפש והרגשות שלנו נשארים צמאים
למענה. הפער שנוצר הוא עצום, וכך אנו למעשה
מתוסכלים יותר ויותר.
אנשים רבים, מתקשים לבנות זוגיות יציבה ושמחה,
מתקשים לגדל בנחת את הילדים, וחלק
לא מבוסס מגיע לדיכאון, חרדות, ואפילו
עד מחלות נפש וגוף.
זה לא שאנחנו לא מודעים לזה. מידי פעם נדלקת
לנו נורה אדומה שאומרת לנו שהגיע הזמן לעצור
ולחשב מסלול מחדש.

הבעיה היא?

שאנחנו נוטים להתעלם ממנה ולהמשיך לשקוע...
המחשבה שלנו היא שהזמן יעשה את שלו
והענינים איכשהו יסתדרו מעצמם, אבל משום
מה זה לא קורה...
בדרך כלל קורה הפוך. החיים נכנסים ללופ,
החבל נכרך סביב צוארנו, ואנחנו מוצאים את עצמנו
במצב יותר קשה וחסרי יכולת להאחו במשהו שחלף
אוהנו החוצה ממצבנו.

האם יש מוצא מהסבך?

לפני 200 שנה יסד הבעל שם טוב את תנועת
החסידות, הוא שילב בין תורת הסוד היהודית (הק'
בלה) לעולם
המופלא של נפש האדם,
הבעל שם טוב חידש תורה שנותנת מענה פנימי
לנפש האדם וצרכיה ונותנת כיוון כיצד לחיות את
החיים מתוך שמחה ושלמות פנימית.
במשך הדורות תלמידי הבעל שם טוב ותלמידי
תלמידיהם פיתחו את התורה הזו ויצרו לנו תשתית
רחבה ועצומה של מענה לנפש האדם ומהות
קיומו על אדמות.
בשנים האחרונות הרב יצחק גינזבורג אשר למד
לעומק את כל התורה הזאת, חקר, חייד וניקק
את אותה תורה וחבר אותה לתורה מודרנית
מלאה ידע וחוכמה אדירים,
תורה הפורצת דרך ונותנת מענה שלם ומקיף
למורכבויות איתם מתמודדים אנשים כיום.

ומה קורה עם התורה הזו עכשיו?

לפני 12 שנה הוקם בית הספר לתורת הנפש
בנשיאות הרב גינזבורג ופיתח תוכנית לימודים
מסודרת כדי לתת מענה:
א. לאנשים ונשים בדרום החושים קשיים בתחומי
הזוגיות, בחינוך הילדים, דיכאון, חרדות והגשמה
עצמית.
ב. לאנשים ונשים הצמאים להתפתחות אישית
ורוחנית,
אמיתית, שרוצים לחיות מתוך שמחה, ערכים
ומשמעות
ולהגיע למימוש השליחות והיעוד בחייהם
כבר עכשיו.
ג. לאנשים ונשים, אשר יוכשרו ועסקו בייעוץ ובעזרה
נפשית על פי דרך תורתנו הקדושה ומתוך אמונה
שלמה על פי דרכו ותורתו של הבעל-שם-טוב.

מנסונו במשך השנים?

ראינו שלוקח זמן ללמוד את השפה של תורת
הנפש ולקוח זמן להפינים את החידוש והבשורה
של תורת הנפש.
לכן קיבלנו החלטה השנה לתת חשיפה בלתי
רגילה לתכני תורת הנפש לכל מי שמעונין בזה.

החלטנו לקיים את:

"ימי עיון החינמים של תורת הנפש"

"דרך ארוכה שהיא קצרה"

על הדרך למציאת מרגוע לנפש ועשיית שינוי
אמיתי בחיים על פי שיטת תורת הנפש

הציבור מוזמן לחצי יום שכולו תורה באשדוד:

כנס

8

תשובה מאהבה

מאילו אל פלא

שיתקיים אי"ה ביום שלישי כ"ד אלול התשע"ט (24.9.2019)

בבית כנסת 'אחוות ישראל',

רח' כנרת 69 רובע י"א - אשדוד

15:00	מנחה דברי פתיחה אבי אוליאל
15:30	הרב אדרי מאיר - ראש ישיבת 'נווה הרצוג' אשדוד
16:10	הרב משה אמסלם - אב בית הדין הרבני אשדוד
17:00	הרב דוד לאו שליט"א הרב הראשי לישראל
17:50	הפסקה
18:00	הרב קלמן בר שליט"א - הרב הראשי לנתניה
19:00	הרב בן ציון אלגאזי - ראש ישיבת רמת גן ומכון 'צורבא מרבנן'
20:00	הרב חגי לונדין - ר"מ בישיבת שדרות, ומארגון 'קהלים'

ערבית

הכניסה חופשית | עזרת נשים פתוחה | כיבוד קל יועמד לרשות המשתתפים

קרוב אל צמח חופל מ'סוקיב אלכבך רומית לימי פרחים ופסאיומא

מה אהבתי

הרב יונתן זקם

באין שמחה וטוב לבב

וּבְקֶרֶךְ וְצִאֲנֶךָ יִרְבֵּין וְכֶסֶף יִזְהַב יִרְבֶּה לְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה, וְרַם לְבַבְךָ וְשִׁכְחָתָה אֶת ה' אֱ-לֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַד עֲבָדִים" (דברים ח, יב-יד).

זהו מסר חשוב ופרדוקסלי, מסר שהתממש. עמדנו עליו בשיחותינו בשבועות הקודמים. דווקא כאשר יש לנו שפע להודות עליו לה', גדלה הסכנה שלא נודה לה' ואפילו חלילה שלא נדע את ה'. וכך, בכל המסות האימות של הגלות - נדודים וגירוש, שמד ומוקד, גטאות ופוגרומים - היהודים התפללו לא-לוהיהם, למדו את תורתו, שמרו את מצוותיו, הנחילו את משנתו לילדיהם ודבקו בזהותם היהודית. הם היו עם "שיכור א-לוהות". אך כאשר השיגו שיווי זכויות והחברה פתחה בפניהם את שעריה - המונים מקרבים נטשו את א-לוהיהם.

איך ידע משה שכך יהיה? הוא ידע, וכיום יודעים גם אנחנו. במאמרנו לפרשת עקב השנה, "זיכרון לפני עצמאות", עמדנו על כך שקושי גדל ככל שהמודעות לו קטנה. מעניין שהדבר רמוז בפסוק הראשון בברכת הכהנים, "יברכך ה' וישמרך". כאשר אנו מבורכים ביותר אנו זקוקים למרב השמירה. שמירה לא רק על הברכה והשפע, אלא בעיקר מפני האפשרות שהברכה תהפוך לקללה: קללת שכחתו של מקור הברכה. זה סיפורה של תקופתנו. כשהגיעו היהודים אל מרומי ההשפעה וההישג נטשו את היהדות במספרים חסרי תקדים. את זאת חזה משה בתוכחת כי תבוא. כמעט אפשר לומר שהיהודים צריכים לסבול כדי לשרוד.

אל יהי כן, מתחנן משה בלשונו השירית. אמונה זו שהנחלתי לכם מן השמיים איננה דת של טרגדיה, מנגינה בסולם מינורי, סיפור שנכתב בדמעות, קינה. זו אמונה של שמחת חיים. שוב ושוב הוא מדגיש: "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֹתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאֱדֹם וְחַי בָּהֶם" (ויקרא ח, ה); "וְאִתְּם הַדְּבָרִים בְּה' אֱ-לֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם" (דברים ד, ד); "הַחַיִּים וְהַמּוֹת נִתְּתִי לְפָנֶיךָ, הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה, וּבְחִרְתָּ בְּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אִתָּה וְיִרְעָךָ" (ל, יט).

עניין זה איננו צדדי ביהדות. הוא נעוץ בלב ליבה. התורה מתחילה בכך שא-לוהים ברא את העולם ואת ההווה "וירא כי טוב". א-לוהים מצוי בטוב של העולם, לא בייסוריו. מבט השוואתי על אמונות ודתות אחרות יגלה שהדבר איננו מובן מאליו בשום אופן. תורות המיסטיקה המזרחיות מלמדות את היחיד להתעלות מעל נפתולי העולם ותהפוכותיו ולהיתלות בהשקטה האישית, בנירוונה. התורות המניכאייות והגנוסטיות גרסו שעולם החומר נברא בידי כוח של רוע, ועל כן כדי להגיע לא-לוהי האמת יש לפרוש מן העולם. הפתרון המתבקש מתורות אלו הוא הסגפנות, התנזרות עקרונית מכל עונג.

בקצה הנגדי נמצאו פילוסופים כגון אפיקורוס, שטענו כי המציאות האמיתית היחידה היא החומר, ועל כן ראוי לאדם להתמסר להנאות העולם הזה. השקפות אלו קרצו לרבים מאוד לאורך ההיסטוריה. יוצאת דופן הייתה התפיסה היהודית.

א-לוהים, היא גורסת, נמצא בחיים. הוא מברך אותנו בחומר כשם שהוא מברך ברוח. הוא מברך אותנו ביכול

פעמיים בתורה - בפרשת בחוקותיי שבסוף ספר ויקרא ובפרשת כי תבוא - משמיע משה נבואות קללה קשות בדבר האסונות שייפלו על עם ישראל אם לא יקיים את שליחותו כעם ה'. אלו הן רשימות נוראות. עד היום אנו נוהגים שהקורא בתורה בבית הכנסת קורא אותן בקול חלוש ובמהירות. הן ידועות גם בכינוי פרשיות התוכחה, וככאלו עלינו להבינן.

אין לפרש את הפרשיות הללו כנבואות זעם ואיום: עשו כך וכך פן תיענשו. לא כך דיבר ה', לא זאת אמר משה. ה' אינו רוצה שבני ישראל ימלאו את ייעודם מתוך פחד, אלא מתוך אהבה. האוזן הרגישה תשמע בנבואות התוכחה נימה של הפצרה נרגשת. האפשרות שהקללות תתגשמה אינה רצויה לא לה', לא למשה ולא לישראל. אבל זהו הסיכון שבשליחותו של ישראל - עם קטן בין אימפריות כבירות, אמונה מהפכנית בלב כוחות של ריאקציה, מחויבות עיקשת לערער על אלילי הזמן. הסיכון הוא שדברים רעים יקרו לו אם לא ידבק בתפקידו. ההיסטוריה היהודית מצטיירת כאן יותר כשיגור חללית מאשר כנהיגה במכונית: תקלה מכנית תגרום לנהג לעצור בצד הדרך ולהזמין גרר - אך בחלל תחולל אסון.

ההבדלים בין שתי התוכחות רבים. הראשונה, בספר ויקרא, מובאת כציטוט מפי ה', ואילו השנייה היא נאומו של משה. הראשונה מופנית אל בני ישראל כמכלול: היא כתובה בגוף שני רבים. השנייה פונה אל כל יחיד ויחיד, וכתובה בלשון "אתה". הראשונה נגמרת בהפעעתה של נחמה: למרות כל המוראות ה' לא ייטוש את עמו. העם ישוב אל ה' וה' ישוב אל העם. ואילו לתוכחה השנייה סוף קודר שנחמה אין בו. בני ישראל יגלו למצרים ושם, רצוצים וחסרי כול, ינסו נואשים למכור את עצמם לעבדות אך איש לא יחשוק בסחורה. על פי הרמב"ן, התוכחה הראשונה מנבאת את חורבן בית ראשון והשנייה את חורבן בית שני ואת סבלות היהודים תחת מגפי רומא. אבל יש הבדל נוסף, והוא מעמידנו על רוחק ראייתו המפליא של משה.

בתוכחה שבפרשת בחוקותיי מדבר ה' על שבר בתשתית הקשר שבין ישראל לגואלו. השפה קשה: "וְאִם בְּחַקְתִּי תִמָּאֲסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטֵי תִגְעַל נִפְשְׁכֶם" (ויקרא כו, טו); "וְאִם תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי" (כו, כא).

על הפרק עומד מרד פעיל של בני ישראל בה'. שונה ממנה התוכחה בפרשת כי תבוא. כאן אין מדובר בהפרה זדונית של רצון ה', אלא בדבר עדין יותר שכמעט ואינו נראה כחטא. מדוע ייגזר על עם ישראל סבל? "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱ-לֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב מֵרֵב כָּל" (דברים כח, מז).

משה מגיע כאן לשיאו של מסר פרדוקסלי שהוא העביר לאורך נאומו בספר דברים. הנה הוא בתמצית. במשך ארבעים שנה נדדתם במדבר אתם והוריים. אלה היו ימים קשים, ימי בלי-בית, ורק בניסי-ניסים היו לכם מים ומזון. עתה הגעתם אל פתחה של הארץ המובטחת. אתם ודאי חושבים שהגעתם אל המנוחה ואל הנחלה והמסות תמו. אך לא כך יהיה. להפך: הניסיון הקשה רק מתחיל, והוא יהיה קשה מכולם כי הוא לא ייראה כניסיון: "פֶּן תֹּאכַל וְשָׂבַעְתָּ, וּבְתִים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׂבַּתָּ,

יפה, בבציר טוב, בארץ זבת חלב ודבש, בשלום ובשלווה. א-לוהי ההתגלות והגאולה הוא גם א-לוהי הבריאה, ופירוש הדבר שהמבקש את קרבת הא-לוהים ילך עם הטבע ולא נגדו. היהדות אינה מאמצת לא את הסגפנות ולא את הנהנתנות. הסגפנות היא הכחשה של העונג, והנהנתנות היא סגידה לו. ואילו היהדות מבקשת להעלות את העונג אל הקודש. את האוכל להעלות באמצעות דיני הכשרות וברכות הנהנין; את השתייה - בקידוש בשבתות ובמועדים; את הקשר בין גבר ואישה בנישואים ובטהרת המשפחה. להיות יהודי הוא להלל את החיים, למצוא בהם את א-לוהים, לברך עליהם. להיות יהודי הוא למצוא את השמחה במשפחה ובקהילה, למצוא את המשמעות בלימוד מתמיד של התורה, ולשתף את הזולת בברכות הללו.

היהדות, ובזאת יופייה, לא שימרה את הטרגדיה כטראומה. היהודים לא נתנו לרדיפות להגדיר אותם. הם התאבלו בתשעה באב ובשאר תעניות, אך לא נתנו ליגון להטביע את יתר ימיהם. הם שמו גבול לתוגה. גם לעמל היומיום הציבו גדר, ומדי שבת בשבתו סעדו כעל שולחן מלכים. רוב ימות השנה היו אולי בגלות, אך בחגיגה תמיד שמחו.

את עמוד התווך הזה בחיינו, את העמדת הא-ל בלב החיים וברכתם, אסור לנו לאבד. משה, לפני יותר משלושת אלפים שנה, הבין את מצבנו העכשווי היטב מכפי שמבינים אותו אנו עצמנו. כשהשפע מוליך לשכחה, והשגשוג לאדישות דתית, אנו עומדים בפני האתגר הגדול ביותר של היהדות: לברך על החיים וכך להפוך סיפוקים חומריים להשגות רוחניות.

היכולת הזאת, לקדש את העונג על ידי ההתענגות מתוך גדרות של קדושה, היא אשר חיסנה את היהדות מפני התסמונת שהחריבה תרבויות אחרות, תסמונת הניוון בעקבות שפע. ביהדות, העונג לעולם אינו רק עונג, אלא, ראשית, הוא מוקדש לא-לוהים; שנית, משתפים בו את הזולת; שלישי, יודעים שהוא בא בברכה ה' ולא בכוחנו ובעוצם ידינו.

איזו טרגדיה תהיה זו - משה כמו אומר לכל אורך הספר - אם אחרי כל סבלות מצרים ותלאות המדבר, דווקא על סף היעד נאבד את דרכנו. עלינו להישמר פן נשכח להודות לה', בשמחה ובטוב לבב, דווקא כשהיו לנו כל הסיבות לכך. אבל, כמאמר חז"ל, "אין ה' מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחילה". לפני התוכחה מציג משה את מצוות הבאת הביכורים למקדש ברוב טקס. התורה חותמת את פרשיית הביכורים במילים אלו: "וְשִׂמַחְתָּ כֹּל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ, אֶתְּהַלְלוּ וְהָגַדְתָּ אֶשֶׁר בָּקָרְךָ" (דברים כו, יא).

היהדות היא דת של שמחה; של זכירה מאין באנו וממי נתברכנו בכל הטוב. של ידיעה שהשפע שיש לנו הוא פיקדון בידינו מאת ה', ושאונו נדרשים, משום כך, להשתמש בו לטובת הכלל ולא רק להנאתנו הפרטית. איני מכיר דרך שפויה וחכמה יותר לראות את המציאות ביציבותה ובשלמותה.

לפגוש את עצמך כדי לפגוש את התלמיד

**תוכנית לפני ולפנים בשילוב לימודי תואר שני במקצועות היהדות
תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | חינוך יהודי**

התוכנית בהשראת דרכה של ישיבת מקור חיים המכשירה מחנכים בשיטה מקורית ומיוחדת השואפת להפגיש בין נפשו של המורה לעולמו הפנימי של התלמיד.

התוכנית כוללת:

סדנאות הפנמה ויצירה בכלי הבעה מגוונים: סדנת כתיבה יוצרת, סדנת תיאטרון ופיתוח קול קבוצת לימוד והדרכה בסוגיות הנובעות מהשדה החינוכי.

בואו לקחת חלק בהתחדשות מקצועית ואישית

אפשרות לשנות לימודים אחת בקמפוס | יום לימודים אחד בשבוע

עוד בתכניות התואר השני:

הוראת המתמטיקה | ניהול וארגון מערכות חינוך | חדש | חינוך מיוחד

למשלבים עם תוכנית 'מאירים' מנהיגות בחינוך היהודי:
תוכנית ייחודית למצטיינים

מלגה על סך 10,000 ₪

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3742355 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

יש אירועים שאנחנו
אבל אין לנו מושג

כנס החסידות

אולם תצוגות

יום א' - נשים

17:00-20:00

הרב יהושע שפירא
הרב יוסף יצחק יעקובסון

התוועדות מוזיקלית
עם רוחמה בן יוסף

לומדות לחיים
שיעורי חסידות
קצרים ורלוונטיים

יום ב' - גברים

18:30-20:00

הרב דוד דודקביץ'
הרב יוסף יצחק יעקובסון

יום ב' - גברים

18:30-20:00

הרב יהושע שפירא
הרב יוסף יצחק יעקובסון

יום א' - נשים

17:00-20:00

הרבנית ימימה מזרחי
הרב יוסף יצחק יעקובסון

התוועדות מוזיקלית
עם רוחמה בן יוסף

לומדות לחיים
שיעורי חסידות
קצרים ורלוונטיים

יונתן רזאל / אברהם פריד / חנן בן

LEV.CO.IL

להזמנת כרטיסים

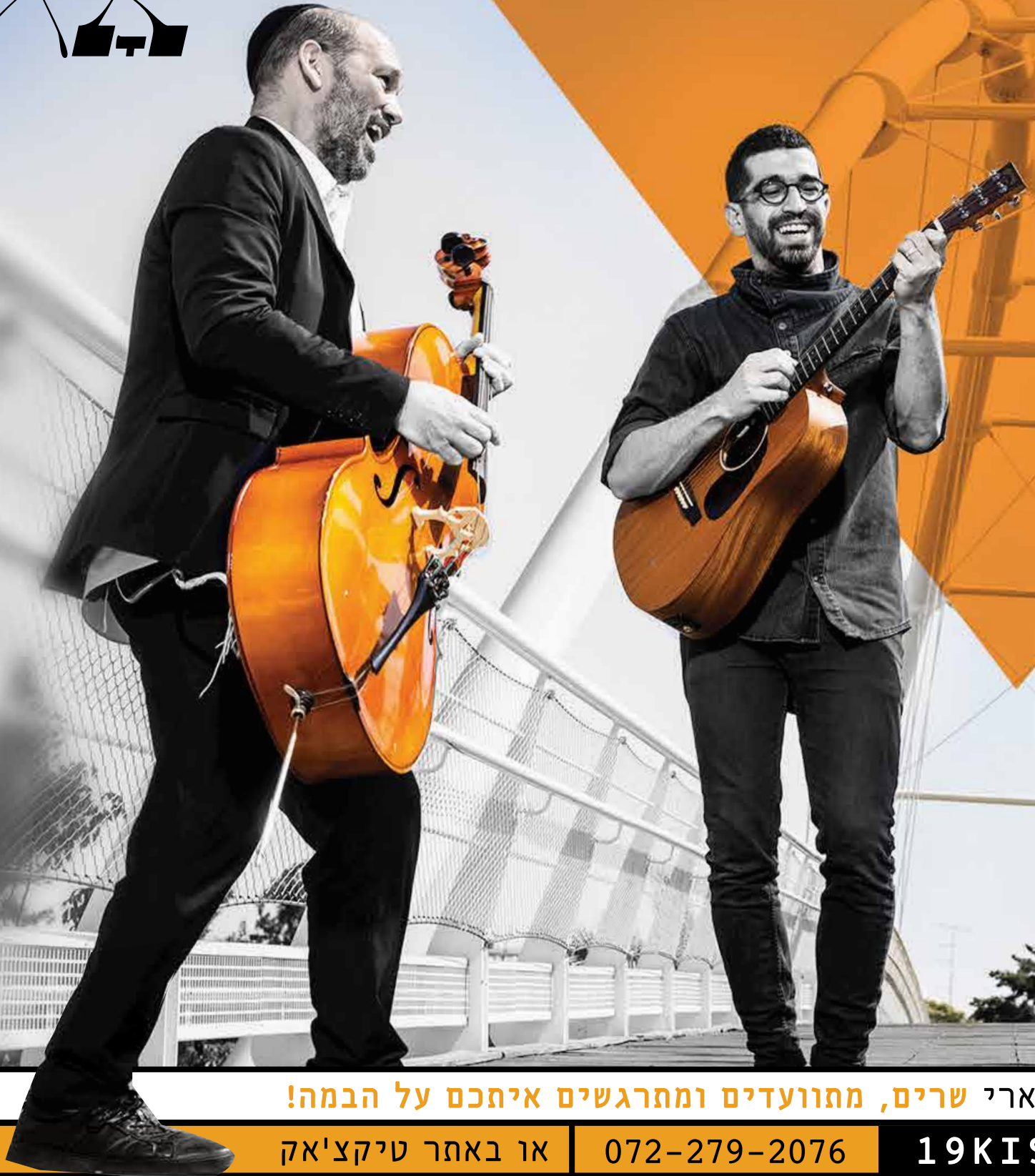
"כָּל עֲצֻמוֹתַי תְּאַמְרָנָה: הִ' מִי כְמוֹךָ" אור חסיד

שבוע החסידות של

וודעים איך הם מתחילים
כמה גבוה הם יגיעו...

ארי שרים, מתוועדים ומתרגשים איתכם על הבמה!

או באתר טיקצ'אק

072-279-2076

19KIS

מופעל ע"י מעינוח'ך - לב לדעת (ע"ר) 580597029

י על תפילת 'נשמת כל חי'. לימוד, שירה ושי מיוחד - ספר חדש ומרהיב

אין מוזר ואין מתר

< ישראל שוחט >

מצוות צריך לקיים בשמחה, בהתלהבות, בזריזות וללא בושה < שמונים סטודנטים יצאו, ללא הודעה מראש, למרוץ שהעניק להם חוויה יהודית סוחפת > כשהם חדורי מטרה, הצליחו המשתתפים להתגבר על חסמים פנימיים וחיצוניים ולגלות את עצמם מחדש

סנטרל פארק - ניו יורק

1. בשעת בוקר מוקדמת ביום שישי לפני שבועיים, התייצבו ברחבת הפארק האמריקאי קבוצה של שמונים סטודנטים ישראלים. אף אחד מחברי הקבוצה לא ידע מה מתוכנן להם. במקום חיכו להם אנשי צוות שהעניקו לכל אחד זוג אופניים, אחר כך הם התחלקו לקבוצות קטנות ובקול תרועה יצאו לעבר היעד. נאמר להם כי עליהם לחפש במרחק נסיעה איש עם חולצת המסע שייתן להם את פרטי המשימה.

האיש חיכה להם בקרבת מקום והעניק לכל קבוצה מעטפה ובה דף שאומר כי עליהם לצייר תמונה שתסמל את מהות מצוות אהבת ישראל. יחד עם המעטפה הם קיבלו קנבס וכלי ציור ויחד החלו כל אחת מהקבוצות ליצור את סמל אהבת ישראל שלה.

המשימה גרמה לדיון בין הסטודנטים, הם לרגע נדרשו לחשוב מה באמת אומרות להם המילים 'אהבת ישראל' ואף להביע את הרעיון דרך המכחול. וכל זאת בתנאי שטח ובזמן קצוב.

2. מכאן המשימה המשיכה להתגלגל. את הציור הם היו צריכים למכור לעוברים ושבים בסכום של למעלה מעשרה דולרים. באמצעות הכסף הם היו צריכים לקנות אוכל כשר עבור הומלס מקומי, כאשר המזון צריך להיות מורכב לפחות משני מוצרים שהברכה עליהם שונה.

"מה שאתם הולכים לעשות" אמרה להם סיוון רהב מאיר, בלילה שלפני המרוץ, "זה לקחת את הפורמט הכי מקושקש של הריאליטי ולקדש את הפורמט הזה. אתם יוצאים למסע בעקבות המצוות והערכים הכי בסיסיים שלנו, כאן ברחובות מנהטן. אתם הולכים לסבול, אתם הולכים להתפרד ואתם הולכים ליהנות".

השעון כל הזמן מתקתק, והוא לא מתחשב בכך שלא כולם כאן ציירים ולא כולם כאן סוחרים ציורים...

היו קבוצות שהצליחו למכור את הציור בסכום גבוה וכך להביא אוכל ליותר מהומלס אחד. והייתה קבוצה שבילת ברירה נתנה מתן בסתר להומלס שנשט לרגע את מקומו. סטודנט אחד אמר שהחכמה היא למצוא את אלה שמסתירים את המצוקה שלהם אבל זקוקים לאוכל. הוא פקח עיניים ומצא כמה כאלה.

הריקוד הזה בלב מנהטן, מקום שבו הסטודנטים מעולם לא תכננו להופיע כשגרירי היהדות, שבר את כל השיאים. ההתלהבות של המרוץ עשתה את שלה, הסטודנטים השתחררו מהבושה ורקדו בלי לדפוק חשבון לאף אחד

טיימס סקוור

4 בכיכר העיר הגדולה המשימה הראשונה היתה לחפש חנות עם מזוזה על פתח הדלת. כאן גוגל לא יכול לעזור ושום עובר אורח לא ממש יודע. פשוט צריך להיכנס חנות אחר חנות ולבדוק, האם יש מזוזה על הפתח.

5 אחר כך הם היו צריכים לרקוד ריקוד של שמחה ברחובה של עיר, לקול שירת 'עם ישראל חי'. הריקוד הזה בלב מנהטן, מקום שבו הסטודנטים מעולם לא תכננו להופיע כשגרירי היהדות, שבר את כל השיאים. ההתלהבות של המרוץ עשתה את שלה, הסטודנטים השתחררו מהבושה ורקדו בלי לדפוק חשבון לאף אחד. קשה להעביר במילים את עוצמת החוויה האותנטית, היה זה פשוט ריקוד יהודי.

6 אחרי העוצמה הזו הם נדרשו ללכת ולחפש בחנויות שבאזור מוצרים שעליהם יש סמל כשרות. הם התפרצו לכל חנות כשהשעון מתקתק, במרוץ כמו במרוץ, מי שמגיע ראשון - זוכה.

כל משימה הגבירה מודעות לתחום יהודי נוסף וגרמה למשתתפים להבין ולחוות יהדות כפי שלא הכירו. פתאום הם נדרשו להתחיל לשים לב לאותיות הקטנות שבכל מוצר ולהבין מה כשר ומה לא, מה זה 'חלב ישראל' ומה זה 'חלב נוכרי'. כל משימה הייתה בעבורם שיעור לחיים.

בתוך מגוון התכניות לסטודנטים של 'חב"ד בקמפוס' מתקיימת תכנית למיטיבי לכת בשם 'מעמיקים'. הפרס הגדול של משתתפי הלימוד השיטתי לאורך השנה הוא מסע לארצות הברית, ובמסגרתו הוכנה להם הפתעת 'המרוץ למצוות'.

ארגון של מרוץ כה גדול מלווה כמובן בחששות רבים. די בכך שסטודנט אחד ירגיש לא בנוח, והוא עלול לצנן את התלהבות שאר החברים. מה גם שקבוצות המקור, המחולקות לפי מוסדות הלימוד האקדמיים, נפרדו לקראת המרוץ. חברי קבוצות המרוץ לא ממש הכירו אחד את השני, ואי אפשר היה לצפות מראש כיצד ישיפע הדבר על התנהלות הקבוצות.

עד לרגע תחילת המרוץ לא ידעו המארגנים כיצד יגיבו הסטודנטים ואיך הדבר יתקבל. למרות זאת, מסתבר שהסטודנטים שיתפו פעולה ונכנסו למרוץ בכל הכוח. ההתלהבות שלהם מהרעיון גרמה להם לזנוח את הבושה ולרוץ מהר כדי לנסות לשכנע עובר-אורח שיקנה מהם ציור מאולתר, העיקר לסיים את המשימה בזמן ולהגיע מהר אל היעד הבא.

מרכז רוקפלר

3 היעד הבא היה להצטרף לדוכני תפילין ולהציע לעוברים ושבים להניח תפילין, ולנשים להציע נרות שבת קודש. האתגר היה לנסות לשכנע את העוברים ושבים להניח תפילין ולקחת נרות שבת קודש.

הסטודנטים מצאו את עצמם מציעים לאחרים לקיים מצוות שהם אינם מקיימים בעצמם. הם שאלו שוב ושוב את בחורי הישיבה שמאיישים את הדוכן דרך קבע, כיצד להציע ומה לענות לשאלות ולבקשת הסברים כמו 'למה מניחים תפילין' 'זמה הקטע של הדלקת נרות שבת'.

"פתאום הם העריכו אותנו" מספרים הבחורים. בפעם הראשונה בחייהם עמדו הסטודנטים בצד השני של המתרס. אם עד עכשיו הם היו בעמדת העוברים ושבים שמסרבים בנימוס, כעת היה עליהם לשכנע ולהביא לפחות אדם אחד בפרק זמן קצוב.

זו היתה משימה קצת קשה, אבל בסוף הם הצליחו להתגבר עליה. הייתם צריכים לראות את ההתרגשות וצהלול השמחה בעקבות עוד יהודי שהצליחו להביא ולשכנע, כשפתאום מתברר שזו גם הפעם הראשונה בחייו שהוא מניח תפילין! המשימה הפכה לחגיגה גדולה, חגיגת בר מצווה.

אחת הסטודנטיות סיפרה כי היא מנסה לשכנע את בעלה כבר הרבה זמן להניח תפילין, אבל הוא תמיד מסרב. במהלך המשימה, לאחר שהצליחה לשכנע עובר אורח, היא התקשרה אליו נלהבת ואמרה לו "אמנם אותך לא הצלחתי לשכנע, אבל לפחות הצלחתי לשכנע מישהו". הבעל שמע אותה ואמר לה שעכשיו הוא רואה שהדבר כה חשוב לה, וגם הוא יהיה מוכן להניח תפילין.

וסטודנטית אחרת ביקשה לברר איפה היא יכולה לעשות חלוקת נרות שבת בכל שבוע, כי התחושה של לחלק נרות הייתה עבורה מענגת בצורה בלתי רגילה.

הזו הפכה את המסע הזה למשפחתי. האנושיות הזו שיצרה משפחתיות גרמה ליום שישי בערב להיות מחבק ומחונק, היו געגועים הביתה, אבל זה הרגיש שכולנו כאן משפחה נוספת של כולם. היו אנרגיות טובות שאותי מאוד העצימו. באמצע הסעודה התחילו לשיר. עצמתי את העיניים שלי מעבירה בראש תמונות של הבית, של המרוץ, של הימים שקדמו לו ומחשבות על מה יהיה ובעיקר נהנית מהצמרמורת שעטפה את כולי, מההתרגשות לחוות את כל המסע המטורף הזה עם האנשים האלה שבאו רק לתת טוב לאחרים.

"זכיתי להכיר אנשים חדשים, זכיתי להכיר בי צדדים חדשים, זכיתי להרגיש תחושות חדשות ובעיקר זכיתי במסע שלא יישכח לעולם".

בתום המסע שאל אחד הסטודנטים "מה יהיה עכשיו, מה יהיה אחרי המסע? עכשיו אני נמצא לידכם במקום טוב, ומתרום יחד עם כולם. אבל עוד רגע אחזור הביתה, איך אצליח לבדי לשמר את אותם רגעי שיא?"

ולפעמים שווה לצאת למסע ביבשת אחרת, רק כדי לשמוע ממישהו או מעצמך שאלה מעוררת. שאלה שאין עליה ממש תשובה.

בית הב"ד מנהטן

7 זהו זה, תחנה אחרונה. הקבוצה הראשונה שתגיע לכאן תגביר את סיכוייה לזכות במקום הראשון. צוות ההפקה של המרוץ מתחילת להגיע במהירות על. ובסופו של דבר שלוש קבוצות זכו בפרסים.

ההכרזה על הקבוצות המנצחות במרוץ מתחילה. שמונת חברי הקבוצה הראשונה זוכים באזניות אלחוטיות של חברת apple, בשווי 150 ירוקים כל אחת. לאחר תרועות הניצחון, לוקח אחד הזוכים את המיקרופון ואומר: "יש כאן בקהל מישהי מצוות הארגון של המסע, אחת מההפקה. אני יודע שאתמול נפלו לה האזניות ונהרסו. אז הנה לך", ובחיוך גדול העניק את הפרס בו זכה אך לפני רגע. נדמה כי המרוץ לא רק שהותיר רושם רב, אלא גם הזיז משהו בלב.

שבת קודש - קראון הייטס

יושבי בית המדרש תמיד התהדרו בריצתם המיוחדת, "אנו רצים והם רצים". כשעה שיושבי הקרנות רצים אל הבלי העולם הזה, בבית המדרש מתנתקים ורצים אל עבר אחר, מבוקר ועד ליל עמלים בתורה ורצים אל עבר העולם הבא. מארגני המרוץ החליטו לאחד את הריצות, לתעל את המעלה שבריצת העולם ולאחד בינה לבין בית המדרש. ככה יצטרפו יותר אנשים למרוץ ויחוו את מעלות הריצה אל הבורא.

בליל שבת, לאחר היום הארוך והמהנה, החליטו המארגנים שהפעם הם לא יביאו לסעודת השבת אף מרצה. הפעם הסטודנטים עצמם הם שיספרו וישתפו בחוויות ותובנות. המרוץ גרם להם לחשוב קצת אחרת ולהרהר לאן הם רצו עד היום, ולאן הם שואפים באמת לרוץ.

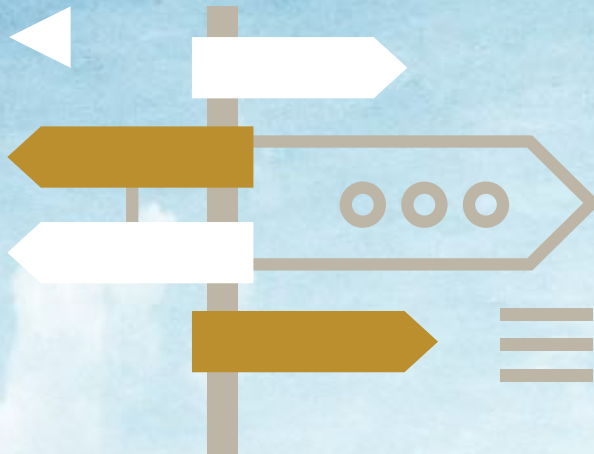
אחת המשתתפות שלחה הודעת וואצאפ ובה כתבה: "אני אוהבת אתגרים, אני אוהבת את האדרנלין שמגיע עם האתגר ואת החיוך שלא יורד. קמנו לבוקר של אנרגיות, בוקר של תחרות, בעצם קמנו אל הלא נודע, אילו משימות יהיו? איך הקבוצה תסתדר? איך יהיה בלי החברים מהבית? כל מיני מחשבות רצו בראש, אבל עדיין אהבתי את התחושות. המרוץ הזה כלל המון דברים: נתינה לאחר, השקעה למען האחר, חיבור ליהדות, ספורט, אנרגיות וחיבוק קבוצתי עצום, אבל אחד הדברים שאני לא יכולה לשכוח זה האנושיות שעטפה את כולנו. כולנו היינו פה אחד למען השני.

"האנושיות הזו הביאה פרגון רציני מצד כולם ולכולם, האנושיות

אם יש לך חיבור לעולם האימון והייעוץ
ורצון להכנסה נוספת
שתעזור לך לסגור את החודש

כדאי לך להגיוץ לזה!

הקורס מתאים גם
למדריכים/ות וותיקים
שרוצים להפוך את
ההדרכה למקצוע!

מכון ארנברג, בנשיאות הרב שמחה כהן שליט"א, מזמין אותך לכנס:

כתיחה ומבוא לקורס מדריכי חתנים וכלות

בין מרצי הקורסים: הרב שמחה כהן שליט"א, הרבנית רחל פרץ תחי' (בבני ברק),
הרבנית שרה שיליאן (בירושלים) ועוד.

כנס מבוא להדרכת כלות

ירושלים - ראשון • כ"ח תשרי • 27/10
בני ברק - שני • כ"ט תשרי • 28/10

כנס מבוא להדרכת חתנים

ירושלים - רביעי • כ"ד תשרי • 23/10
בני ברק - חמישי • כ"ה תשרי • 24/10

מיד בסיום הקורס תוכלו להדריך חתנים/כלות על פי מסורת ישראל שבא עם תעודות הסמכה מוכרות ע"י "הרבנות
הראשית לישראל", החתומות בידי הרב שמחה כהן שליט"א ותקבלו כלים שיאפשרו לכם להפוך את ההדרכה לפרנסה.

לפרטים נוספים והרשמה

משרד: 1700-555-714 / גב' רחל: 055-6792229

ניתן לקבל תעודה הסמכה מטעם "היחידה ללימודי תעודה, הקמפוס החרדי גבעת ווינגטון"

צל"ש לחיילים

פרץ אינהורן

החיי(ל)ים למענך אלוקים חיים

ביקורים".

זה פשוט פלאי פלאות! עשרות אלפי חיילים עובדי השם יתברך!

ח"ח ג"ג

שיחות הטלפון הללו מעוררות אותי לחזור על הראשונות לקראת השנה הבאה עלינו לטובה:

אני אוהב להגיד לחייל שהמפקדים מפרגנים לו: קבל ח"ח=חיזוק חיובי, שבצבא שלנו צריך להגיד לכל החיילים: קבלו ח"ח=חפץ חיים. כחלק מהכוננות שיש לחייל: מחסניות, מים ונשק נקי, צריך שיהיה לו חפץ חיים. "זהיה מחנך קדוש ונשמרת מכל דבר רע" - מכל דיבור רע!!! כך מלמדים אותנו חז"ל הקדושים.

בצבא מאוד נזהרים לא לעבור בשום אופן את הג"ג=גבולות גזרה, כי זה ממש מסוכן. אני אוהב להגיד לחיילים שבצבא של ישראל קדושים הג"ג שלנו זה גאווה וגזל - צריך ממש להיזהר - "תועבת ה' כל גבה לב".

ובעניין הגזל - דור המבול עברו על הכל ולא נחתם גזר דינם אלא על הגזל. בצבא קוראים לגזל "השלמת ציוד"! אוהבי השם שונאים את הגזל ושונאים את הגאווה - אוהבי השם יתברך אוהבים את מידת הענווה, אוהבים את החסד ואוהבים לנהוג לפנים משורת הדין.

כחלק משבועות האימונים של החיילים הקרביים יש שבוע לש"ב=לחימה בשטח בנוי. התקשר אלי אחד החיילים לאחר השבוע הזה וסיפר לי שהוא ממש שימח את המחלקה שלו על ידי כך שהוא קרא לשבוע לש"ב - שבוע למען שמו באהבה.

אלו החיילים הנפלאים שלנו, וברוך השם כל פעם יש חידושים.

מה מסתתר במ"צ?!

לפני כחודש העברתי שיעור לחיילים ולמדנו יחד את מה שכותב בעל התניא, האדמו"ר הזקן, בפרק כ"ו בלקוטי אמרים: בעולם הזה אין רע!!! יש או טוב גלוי או טוב מכוסה. וזה בא לידי ביטוי בשם הוי"ה - אותיות ו"ה זה טוב גלוי מ'עלמא דאתגליא', ואותיות י-ה זה טוב נסתר מ'עלמא דאתכסא', העולם המכוסה. לגלות את הטוב בהסתר זה מצריך יותר עבודת השם מאשר לגלות את הטוב כאשר הוא גלוי. ואז שמעתי בשם הרב ראובן ששון כך: האותיות ו"ה, טוב גלוי, באות לידי ביטוי במילים: מצוה מקווה ותורה. ואותיות י-ה, טוב נסתר, באות לידי ביטוי במילים: אכילה, שתיה, שינה.

זה מצריך להיות הרבה יותר עובד השם יתברך, כדי לגלות את השם יתברך בתוך האכילה, השתיה והשינה. ואז אמרתי לחיילים שכשנסענו לחופשה בבין הזמנים, זכיתי לקום מוקדם ולטבול במקווה ולהתפלל בנץ ואז חשבתי לעצמי שלגלות את השם יתברך במקווה זה קל, אבל לגלות את השם יתברך בקפיצה למים בבריכה זה יותר מסובך... וגם במילה גלידה מוסתרות האותיות י-ה, וגם במילה שמירה וגם במילה זחילה, וגם במצבי הירי: ירי במצב שכיבה, כריעה, עמידה - בכל המצבים האלה צריכים להיות עובדי השם יתברך רציניים ולגלות את השם יתברך גם בבסיסים ובשטח.

לסיום אמרתי לחיילים מה שמוכא על המילה מצווה, שהאותיות מ"ם צד"י בא"ת-ב"ש - הן יו"ד וה"א. יוצא שבמילה מצווה בעצם מתגלה שם הוי"ה כולו. אז אחד החיילים אמר לי משהו נפלא: בעצם יוצא שבכל מ"צ (משטרה צבאית) מוסתר גם חלק משם הוי"ה וגם הוא טוב!!!

חזק ונתחזק ולשנה טובה ניכתב ונחתם כולנו לאלתר ולחיים טובים ולשלום בספרן של צדיקים בעלי תשובה!

בשבוע שעבר התקשר אלי חייל טירון וסיפר לי שעכשיו מתרגלים אותם הרבה פעמים להחליף את המדים ממדי א' למדי ב' וממדי ב' למדי א'. זה לא דבר כזה נעים, אבל זה חלק מהטירונות. שאלתי אותו: "מה אתה מחדש, אחי אהובי?" אז הוא ענה לי: "חשבתי שהרבה פעמים מזכירים לנו שהמדים זה מדי קודש וזה כמו בגדי הכהן הגדול, אז בגלל שאנחנו בתקופה של אלול ועשרת ימי תשובה ועוד מעט נגיע ליום כיפור, קיבלתי עידוד וחיזוק את עצמי שכמו שהכהן הגדול היה מחליף את בגדי הלבן לבגדי זהב וההיפך, גם אני בבחינת כהן. ממש שמחתי בחידוש שלי ורציתי לשתף אותך!".

לאחר מספר ימים התקשר אלי טירון אחר וסיפר לי שקצת נמאס לו שהוא מבזבז את הזמן בטירונות ושרוב היום יש מסדרים וניקיונות ומטבחים ושמירות בבסיס וכל מיני מטלות ומשימות שלא קשורות למקצועיות ולא מקדמות את התכל'ס שבשבילו התגייסנו. אחרי כל זה הוא אמר לי: "בשבת קודש חשבתי על מה שכותב האדמו"ר הזקן, שבתקופה הזאת המלך בשדה - יוצא מארמונו ופוגש את העם שבשדות. ואז חשבתי לעצמי שכל לכלוך שאני מרים בפלוגה וכל ניקיון נוסף של השירותים והתורנות מטבח, ואפילו השמירות, הם לכבוד הביקור של המלך שבדרך אלינו.

"צריך לבדוק טוב שבכל המקומות בבסיס תהיה נראות טובה לכבודו של המלך, ושהמלך יתמלא בשמחה כשהוא יראה כמה העבדים והבנים שלו אוהבים אותו ושמחים בבואו ובביקורו. חשוב מאוד שהמלך יקבל את הרושם וההרגשה האמיתית שאנחנו ממש רוצים ומצפים שהוא יגיע אלינו לכמה שיותר

ישיבת ההסוד
רמת השרון
בנישואות הרב נחום רבך

כולל הדיינות
בישיבת רמת השרון
מרחיב את
שורותיו

מתחילים בחשון אבן העזר

מלגה גבוהה למתאימים

לפרטים: שריה 052-5666138

ניתן לפנות גם במייל: yrhasharon@gmail.com

כה לעשות היל

חיילים יקרים,
הנכם מוזמנים לכנס מיוחד
לקראת הימים הנוראים הבעל"ט

שיתקיים אי"ה
במוצ"ש פרשת נצבים כ"ח אלול תשע"ט 28.9.19
בשעה 21:30 באולמי פביליון
רח' האומן 14, ירושלים
בברכת חבר מועצת העיר אריה קינג

בתוכנית:

הרב אליעזר קשתיאל שליט"א
הרב דוד ג'יאמי שליט"א
הרב דוד טורנר שליט"א
פרץ איינהורן ראש ארגון צל"ש - צבא לשם שמים
« סיום מסכת והרקדה בליווי תזמורת »
« סליחות לערב ראש השנה »

כניסה חופשית • מותנה ברישום מוקדם באתר טיקצ'אק
"לשנה טובה תכתבו ותחתמו"

נשמה הזדשמה

עובדות מרתקות מתקופת הולדתו של אדמו"ר
הזקן מאוצר שיחותיו של אדמו"ר הרי"צ -
רגל יום ההולדת ח"י אלול

בדרכי ההנהגה של מורנו הבעל-שם-טוב, ומה ששמעה שתלמידיו הקדושים התפלאו מאוד מסדר עבודתו והנהגתו של מורנו הבעל-שם-טוב באותו חודש תשרי שהיה שונה מכל השנים.

הרבנית רבקה ביקשה את גיסתה הרבנית לתת לה סדר מה ללמוד בשיעוריה הקבועים, והיות והיא בטוחה שברכתו של הבעל-שם-טוב תתממש - היא רוצה שתתן לה סדר הנהגה בתפילה ולימוד בימי העיבור.

בטוחה הייתה הרבנית רבקה בברכתו והבטחתו של מורנו הבעל-שם-טוב, ומה מאושרת הייתה להודיע לבעלה הצדיק רבי ברוך שברכת מורנו הבעל-שם-טוב מתמלאת למזל-טוב.

ואף שבטוחים היו שמורנו הבעל-שם-טוב יודע ממילוי ברכתו - החליטו הצדיק רבי ברוך והצדקנית רבקה להודיעו על כך, ובתחילת חודש אדר-שני נסע הצדיק רבי ברוך אל מורנו הבעל-שם-טוב.

הצדיק רבי ברוך סיפר למורנו הבעל-שם-טוב שברכתו הצליחה וזוגתו הרבנית נפקדה.

מורנו הבעל-שם-טוב שמח מאוד לשמוע בשורה זו, והתעניין במיוחד על זמן התחלת העיבור. כשהצדיק רבי ברוך אמר לו, הורה לו מורנו הבעל-שם-טוב לברך ברכת "שהחיינו" בלי שם ומלכות, שיסע מיד חזרה לביתו למסור בשמו ברכת מזל-טוב לרבנית והזוירו בכמה אזהרות. רבי ברוך שב לביתו שמח וטוב לב.

ביום הרביעי, ח"י אלול, כשמורנו הבעל-שם-טוב שב מטבילתו במקווה, היה במצב-רוח מרומם ושמח שהפליא את כל התלמידים, אך אף אחד לא העיז לשאול על פשר השמחה.

מורנו הבעל-שם-טוב התפלל לפני העמוד וכולם התפללו על ניגוני החג השמחים בהם התפלל. הדבר המופלא ביותר היה כשמורנו הבעל-שם-טוב לא אמר תחנון. אז הבינו כולם שהיום הוא יום שמחה בלתי רגיל.

אחרי התפילה הזמין מורנו הבעל-שם-טוב את תלמידיו לסעודת מצווה והיה

מדות הרחמים - הייתה עבודתו של מורנו הבעל-שם-טוב בקו היראה. ומוצאי יום-הכיפורים עד אחרי שמחת-תורה - היה קו השמחה בהתגלות בעבודתו של מורנו הבעל-שם-טוב.

בסדר עבודתו של מורנו הבעל-שם-טוב בראש השנה תק"ה, ראו תלמידיו הקדושים שינוי גדול בתפלת ערבית. מורנו הבעל-שם-טוב היה בשמחה גדולה שנרגשה בברכתו ברכת "לשנה טובה תכתבו ותחתמו", בדיבורי התורה בשעת הסעודה, בסדר התקיעות ובתפילת המוספים.

במוצאי יום הכיפורים תק"ה היה מורנו הבעל-שם-טוב במצב רוח מרומם ומיוחד במינו שנמשך עד אחרי שמחת-תורה.

תלמידיו הקדושים הבינו, שבחודש תשרי התחולל דבר משמח ומיוחד במינו שגרם שמחה גדולה זו למורנו הבעל-שם-טוב, עד לשינוי סדר עבודתו בימים הנוראים, שקו השמחה היה בהתגלות.

כולם רצו לדעת לשמחה מה זו עושה, אך לא עלתה בידם.

לפני נסיעתם של הצדיק הגאון רבי ברוך ואשתו הרבנית רבקה נ"ע ממזיבו, נכנסו אל הבעל-שם-טוב לקבל את ברכת הפרידה.

הרבנית הצדקנית רבקה שהייתה במצב רוח של התעוררות גדולה, אמרה למורנו הבעל-שם-טוב: "כשהשי"ת ימלא ברכתו הקדושה של מורנו הבעל-שם-טוב בכך זכר חי וקיים - תקדישו לתורה ועבודה בדרכו של מורנו הבעל-שם-טוב".

מורנו הבעל-שם-טוב ראה התעוררותם הגדולה של הצדיק רבי ברוך והצדקנית רבקה וברכם, ונסעו שמחים וטובי לב.

כידוע, הייתה הרבנית רבקה למדנית ובכל יום היו לה שיעורי לימוד בסדר קבוע, אך היה זה בהצנע לכת וחוץ מבעלה הצדיק רבי ברוך, לא ידע מזה אף אחד.

כשהרבנית רבקה חזרה לביתה מביקורה אצל מורנו הבעל-שם-טוב, נסעה אל גיסתה הרבנית דבורה לאה בויטבסק, למסור לה מה שמורנו הבעל-שם-טוב אמר להם, מה ששמעה ומה שראתה

שלש שנים לפני לידתו של רבנו הזקן, ידע הבעל-שם-טוב שנשמה חדשה צריכה לרדת לעולם הזה. אך מי יזכה לנשמה חדשה זו - לא ידע, ויחפשה בהיכלות.

כשנשמה חדשה צריכה לרדת לעולם הזה, מעלימים זאת אפילו ממלאכי מרום, שלא תשלוט בה עיץ קנאה.

הבעל-שם-טוב ידע מה זאת נשמה כפי שהיא למעלה, הוא ידע גם איך הנשמה יורדת בהתלבשות למטה, אך איך הוא עם נשמה חדשה - זאת רצה הבעל שם טוב לדעת.

הבעל-שם-טוב ידע שבשנה זו תרד נשמה חדשה לעולם-הזה, אבל היכן ואצל מי - לא ידע.

אביו של רבנו הזקן, הצדיק רבי ברוך, היה יהודי של הבעל-שם-טוב, אחד מהצדיקים הנסתרים.

תקופה הייתה אצל הצדיקים הנסתרים שאחד לא הכיר את השני, ולאחר שהכירו זה את זה - הזהירים מורנו הבעל-שם-טוב באזהרה גדולה שלא להתגלות.

כשעברה שנה מהחטונה והרבנית רבקה עדיין לא נפקדה, נסעו רבי ברוך וזוגתו הרבנית רבקה, בחודש אלול, אל הבעל-שם-טוב, לבקש את ברכתו שיפקדו בכך קיימא. הבעל-שם-טוב ברכם והבטיח שבשנה החדשה, תק"ה, יפקדו בעזה"י בכך חי וקיים.

את העובדה שהבן בו ברוך מורנו הבעל-שם-טוב את הצדיק רבי ברוך וזוגתו הרבנית רבקה, יש לו שייכות וקשר לנשמה החדשה שצריכה להיוולד בשנת תק"ה - העלימו גם מהבעל-שם-טוב.

בראש השנה תק"ה, שינה מורנו הבעל-שם-טוב את סדרו הנהוג בכל שנה. כידוע, היה לו למורנו הבעל-שם-טוב סדר מיוחד בהנהגותיו במשך השנה, בחול, בשבת ובמועדים.

את הסדר של חודש תשרי התחיל מורנו הבעל-שם-טוב מההכנה בחודש אלול בכלל וימי הסליחות בפרט. באותם ארבעים הימים שמשה רבנו ע"ה עלה השמימה להתפלל על חטא העגל ולקבל את התורה, שבכך עורר גילויין של י"ג

בשמחה בלתי רגילה.

מורנו הבעל-שם טוב אמר:

"ביום הרביעי שבו נתלו המאורות, הנה ביום הרביעי של 'קומי אורי' [ההפטרות של אותו שבוע], ירדה נשמה חדשה, שתאיר את העולם בתורת הנגלה והחסידות ותהיה לה מסירות-נפש על דרך החסידות ותצליח עד ביאת המשיח".

ליום הכיפורים שנת תק"ו, נסע הצדיק רבי ברוך אל מורנו הבעל-שם טוב. כשנכנס אליו הזהירו מורנו הבעל-שם טוב שלא יספר לאף אחד שנולד לו בן ואת השם שנתנו לו.

כשעמד הצדיק רבי ברוך לנסוע חזרה לביתו, נתן לו מורנו הבעל-שם טוב סדר הנהגה איך להתנהג עם הילד, לשמור עליו בדרך כלל ובזמני הקיץ להיות אתו בשדות. מורנו הבעל-שם טוב הזהירו מאוד לשמור את הילד מעין רואים בכלל, ומנשים דברניות בפרט.

מורנו הבעל-שם טוב היה מזכיר את הילד רבנו הזקן שלוש פעמים בכל יום בתפילה.

כשהצדיק רבי ברוך בא אל מורנו הבעל-שם טוב לראש השנה תק"ז, שאלוהו מורנו הבעל-שם טוב בפרטיות על הנהגה עם הילד, וחזר והזהירו שלא לספר לאף אחד מילדו זה.

אחרי חג הסוכות, כשהרב הצדיק רבי ברוך היה מוכן לנסוע חזרה לביתו, נתן לו מורנו הבעל-שם טוב סדר הנהגה לשנה שלימה בשביל הילד, והזהירו מאוד על שמירת הילד מעין רואים, ושלא יספר על "חכמותיו" כמנהגם של הורים מסוימים.

כשהצדיק רבי ברוך בא אל מורנו הבעל-שם טוב לראש השנה תק"ח, התעניין שוב על סדר הנהגה עם הילד. הצדיק רבי ברוך סיפר למורנו הבעל-שם טוב שכשהגיע לביתו אמרה לו אשתו הרבנית שביום ההולדת של הילד בח"י אלול, התחיל לדבר יותר טוב ובמשך שנת תק"ז הרגישו ההורים שיש לילד זיכרון מופלא ותפיסה בלתי רגילה מה שהילד שומע פעם אחת הרי זה כמונח בקופסא אצלו.

מורנו הבעל-שם טוב הזהיר שוב את הצדיק רבי ברוך באזהרה חמורה שיעלים שהשי"ת ברכם בבן זכר. וכשישאלוהו, יענה בקצרה שמקווים הם להשי"ת שבטח יהיה בהצלחה.

כשהצדיק רבי ברוך נכנס אל מורנו הבעל-שם טוב לקבל רשות לנסוע הביתה ולקבל ברכת הפרידה, סיפר למורנו הבעל-שם טוב על החלטתם להביא את הילד אל מורנו הבעל-שם טוב בח"י אלול הבא, כשיצטרכו לגזור שערות ראשו ולהניח לו פיאות הראש.

מורנו הבעל-שם טוב הסכים, והזהיר עוד הפעם לשמור את הילד מעין רואים. האם והדודה דבורה לאה יסעו עם הילד, ויבואו בח"י אלול אחרי התפילה. ואחרי שהוא יגזור את שערות ראשו ויניח לו פיאות, יסעו מיד חזרה ושיהירו שאף אחד לא ידע מכך.

כשהצדיק רבי ברוך הגיע לביתו, מצא שבמשך שני החודשים שהוא לא היה בבית, נהיה הילד בקי בהרבה פרקי תהילים. הוא הרגיש שלילד יש תפיסה בלתי רגילה וזיכרון מופלא. מה ששומע פעם אחת הוא זוכר תמיד.

ביום הרביעי, ח"י אלול תק"ח, באו הרבנית רבקה וגיסתה הרבנית דבורה לאה עם הילד למזיבו אל מורנו הבעל-שם טוב, ומיד אחרי שמורנו הבעל-שם טוב חינך את הילד בפיאות הראש וברכו, הזהיר לנסוע מיד חזרה לביתו ושלא ידברו ביניהם על מקום היותו, וברכן בשנה טובה ובנסיעה כשורה.

כל הזמן שאל הילד מי הוא היהודי שגזז את שערותיו, הניח לו פיאות וברכו בהנחת ידיו על ראשו, והאם אמרה לו שזהו "סבא". כשמלאו לרבנו הזקן חמש שנים, הרגיש ששערי תורה פתוחים לפניו. את העניין הקשה ביותר בתורה הוא משיג לכל פרטיו והכול ברור אצלו.

רבנו הזקן סיפר לאב-הסבא, הרבי הצמח-צדק, שבהיותו ילד והצליח מאוד בידיעת התורה, הייתה לו עגמת-נפש מדוע לא זכה ליגיעה בתורה.

"בהיותי ילד קטן - מספר רבנו הזקן לצמח-צדק - הייתי ממולא ברגש של אהבת ישראל והיה לי תענוג לקרב יהודים, לא רק תלמידי חכמים כי אם גם אנשים פשוטים. לפרקים, הייתי מקרב את היהודים הפשוטים יותר מפני היותם שומרי מצווה מצד אמונה פשוטה.

"העדר יגיעת המוח בתורה, מפני שהיא הייתה פתוחה לפני, ציערני מאוד, על שלא זכיתי למצווה של יגיעת התורה. עד היותי בן חמש-עשרה, כשהודיעוני מי אני ומה תכלית ירידת נשמתו לעולם זה".

"...בהיותי ילד תכלית ירידתי לעולם זה - אמר רבנו הזקן - הכוחות שניתנו לי והאחריות הגדולה המוטלת עלי, בחרתי באברכים גדולי תורה ובעלי הבנה והשגה, ונוסף על הלימודים בתורת הנגלה, היה לנו סדר קבוע בלימוד תורת הקבלה והיה לנו מנין מיוחד על-פי השל"ה הקדוש".

במשך שלושת השנים שרבנו הזקן למד עם תלמידיו הגאונים, התפרסם כגאון אדיר.

דודו הגאון רבי יוסף יצחק, העלים מרבנו הזקן שהיה מקודם ממקושרי המגיד ממזריטש, טוב ואחר כך ממקושרי המגיד ממזריטש, ובקצרה הסביר לו הגאון רבי יוסף יצחק את יסוד תורת החסידות שהבעל-שם טוב גילה והמגיד ממזריטש ממשך.

במשך שנתיים למד הגאון רבי יוסף יצחק עם רבנו הזקן את תורת החסידות ואופן עבודת התפילה על-פי דרך החסידות.

כשרבנו הזקן הגיע לשנתו העשרים, החליט בהסכמת זוגתו, הרבנית סטערנא, אחרי חג הפסח שנת תקכ"ה לנסוע למקום תורה ועבודה.

"התיישבתי ביני לבין עצמי - מספר רבנו הזקן - לאן ללכת ולא יכולתי להחליט בעצמי. אחי הגאון מהר"ל, שהגו בעל

שכל הישר, אמר לי ללכת למזריטש. ידעתי שבזמננו יכולים להתלמד ללמוד, ובמזריטש - איך להתפלל.

ללמוד ידעתי קצת, אבל להתפלל לא ידעתי כלום... והלכתי למזריטש.

"השי"ת הצליחני בהחלטתי ללכת למזריטש, ובשעה טובה ומוצלחת נעשיתי לחסיד מסור לרבי. בשוכי הביתה לויטבסק, סידרתי את המודרכים שלי בלימוד החסידות ובי"ה הדבר נתקבל אצלם בטוב.

מורנו הבעל-שם טוב העלים עצמו מרבנו הזקן, והצטער מאוד על שהיה עליו להעלים עצמו ממנו.

זמנו הקבוע של הגאון הרב יוסף יצחק להיות אצל מורנו הבעל-שם טוב היה לחג השבועות, פעם בשנה ולפעמים פעם בשנתיים. משנת תק"ט, הנה בכל פעם שהגאון הרב יוסף יצחק היה בא אל מורנו הבעל-שם טוב למזיבו, היה מורנו הבעל-שם טוב שואל אותו בפרטיות על רבנו הזקן ומזהירו להעלים מרבנו הזקן מלספר לו על דרך החסידות.

בפעם האחרונה שהגאון הרב יוסף יצחק היה במזיבו אצל מורנו הבעל-שם טוב, לחג השבועות שנת תק"כ, הנה בשבת פרשת במדבר אמר מורנו הבעל-שם טוב תורה על הפסוק "והיה מספר בני ישראל גו' אשר לא ימד ולא יספר".

אחרי תפילת מנחה, אמר למורנו הרב המגיד במעמדו של הגאון הרב יוסף יצחק: "הוא - רבנו הזקן - שלך, אך הוא צריך לבוא אליך בעצמו בלי התעוררות מבחוץ. כשיבוא אליך, דע איזה כלי קיבול הוא וצריכים זהירות יתירה בהדרכתו כדי שיוכל למלא בהצלחה את השליחות שהוטלה עליו".

על העניין של ח"י אלול סיפר רבנו הזקן לרבי האמצעי כשמלאו לו ט"ו שנים, והכניסו אז בעניינים הפנימיים. כן כשמלאו לצמח צדק ט"ו שנים סיפר לו רבנו הזקן על כך. הצמח צדק סיפר על כך לסבא, כ"ק אאזמור"ר הרה"ק מהר"ש, כשמלאו לו ט"ו שנים, והוד כ"ק אאזמור"ר הרה"ק מוהר"ש סיפר על כך להוד כ"ק אאזמור"ר הרה"ק [אדמו"ר מוהרש"ב] כשמלאו לו ט"ו שנים. כשמלאו לי ט"ו שנים הכניסו גם אותי במחול.

היום ח"י אלול ויכולים לשאוב הרבה. הריני מאחל לכולכם ולבני ביתכם, את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה - בגופו - שימלא השי"ת לכל אחד בבני חיי ומזוני רויחי, שלא רק שהגשמיים לא תהיה מונע לתורה ולעבודת התפילה ולהנהגה בדרך החסידות, אלא אדרבה, שהיא תעזור לעשות את העבודה במנוחת הלב ובמנוחת המוח - וכל אחד יודע מה צריכים לעשות - ויגיעו לתכלית האמיתית, לזכות לגילוי המשיח בחדס וברחמים.

גוט יום טוב.

(קטעים משיחת ח"י אלול תש"ה,

נדפסה בלקוטי-דיבורים ח"ג עמ' 664)

”תקשיבו לאברהם אבינו שבדור...”

הרב אהרן אגל-טל משוחח עם הרב עמיחי אליהו

אנשים בזהות יהודית, אבל תוך שטטוש שלה.

”זה לא ציבור שחי בקהילות, וממילא המידע שהוא נחשף אליו באופן טבעי הוא באמצעות התקשורת. כשאנחנו לא שם כדי לדבר תורה, הם לאט לאט מתנתקים. כשהם מנותקים מאיתנו הם מתנתקים מהכבוד לאמא ולסבתא והם מתנתקים גם מהזהות היהודית. וכשאדם מסורתי מאבד את זה, הוא מאבד בעצם את הכל”.

איך ממציאים מחדש את הצינונות הדתית כיהדות מקרבת?

”רק בארגון שלנו לבדו ישנם מאתיים וחמישים רבני קהילות, שכל המהות שלהם היא להיות ’מקרבן לתורה’. אני אומר לכם שהציבור צמא לדיבור שלנו ולחום שלנו. אבל אני רוצה לומר מעבר לזה - החילון שאנחנו רואים לצערנו בציבור הדתי, נובע במידה רבה מכך שאין לנו שליחות ושאין לנו למי להעניק. כשעולם הישיבות יתחבר למשימה הזו של הענקת תורה לאחרים, נראה איך נוצרות חברות עם אנשים מסורתיים וזה יהיה בנושאים שונים ומגוונים, לא רק בתורת הרב קוק אלא גם בחסידות ובלימוד פנימיות התורה, ואז נראה איך עם ישראל יהיה אתנו!”

אתה גר ברימונים, שהוא ישוב מעורב. אתה חושב שהתקווה לשינוי ניתנת למימוש?

”יש לי חבר שמגדיר את עצמו חילוני והיום הוא מעיר את כל היישוב לסליחות. אני מקווה שיום אחד הוא גם ישמור שבת. הוא מגיע אלינו לשבתות כדי לספוג אווירה של שבת. לפני פסח עשינו אפיית מצות וראינו כמה האנשים התחברו. זה לא עניין של יום אחד וטוב שזה כך, כי זה תהליך”.

”כשאני שומע יהודי כזה אומר ’תגדל ויתקדש’ אני חווה את זה שבאמת הקדוש ברוך מתגדל ומתקדש. אם היה אברהם אבינו בדור שלנו הוא היה אומר לנו: ’חברים, צאו מהישיבות שלכם, לכו לבנים שלי ותאירו להם את הלבבות. תנו להם קצת מהמתיקות שיש בתורה, מהאור שיש במשפחתיות. ברגע ששומע את אברהם אבינו הנה שנמצא גם בדורנו, אני חושב שנראה פריחה גדולה בעם ישראל!”.

איך הקירוב הזה מסתדר עם דרכו של אביך, הרב שמואל אליהו שליט”א, שרגיל לומר את דעותיו למרות שהן לפעמים מעוררות כעס בתקשורת?

”לא רק שזה לא גורם לריחוק אלא גורם לקרבה, משום שבסוף יש הערכה לאנשים שמייצגים את העמדה שלהם בלי להתכופף ואנשים מתחברים לאמת. אבל אבא ממוזג באישיותו - כמו שסבא זצ”ל היה עושה - חסד ודין ביחד, וזה יוצר סולם מוצב ארצה שראשו מגיע השמימה”.

הרב עמיחי אליהו הוא מנכ”ל ’איגוד רבני קהילות’, המאגד מאתיים וחמישים רבנים בכל רחבי הארץ. את תפיסת העולם המקרבת שלו ניתן למצוא בראיונות רבים בתקשורת שבהם הוא עונה באדיבות ובסבלנות. הוא לא תוקף ומשתדל לשמור על אווירה עניינית ומכבדת, למרות שהאמירות שהוא משמיע אינן מהמיינסטרים.

אתה מדבר הרבה על קירוב המסורתיים. תוכל לשרטט את הפרופיל של הציבור הזה?

”המסורתיים נמצאים בכל מקום במדינה, כי הם רוב רובה של האוכלוסייה היהודית במדינה. על פי סקרים של התנועה הרפורמית, רוב העם מגדיר את עצמו כמסורתי וכמאמין בקדוש ברוך הוא. המסורתי הממוצע לא גדל בבית של תורה אבל יש בו הרבה מאוד כבוד להורים ולמשפחה, למסורת ולנציגי ציבור. הבריאות הטבעית שלו גורמת לו לכבד דברים שנראים לו כגדולים. זה נכון שהוא לא מקפיד על קלה כבחמורה והוא לא שומר תרי”ג מצוות, אבל מאוד חשובה לו השייכות לזהות היהודית”.

איך נכון לעבוד עם הציבור הזה?

”ראשית, אנחנו צריכים דווקא לחפש את המכנה המשותף העמוק ולא הרדוד. לא את נקודות הממשק שבהן אני והוא דומים, משום שזה מייצר מפגש רדוד ולא מרומם. הציבור רוצה לכבד משהו אותנטי שמציב לו שאיפה וגודל, והתורה נותנת לו את זה. יחד עם זה צריכים להביע הרבה מאוד אהבה וחום וגם הרבה מאוד כבוד”.

כמנכ”ל איגוד רבני קהילות, האם לדעתך הצינונות הדתית עושה כל שביכולה כדי לקרב אנשים לתורה?

”אני חושב שלא. הצינונות הדתית מטבעה היא יותר ליטאית. ומכיוון שליטאים נמשכים באופן טבעי לדיבור השכלי ולא לדיבור הרגשי, לכן נושא הקירוב עדיין לא מפותח אצלה מספיק”.

”אנחנו צריכים דווקא לחפש את המכנה המשותף העמוק ולא הרדוד. לא את נקודות הממשק שבהן אני והוא דומים, משום שזה מייצר מפגש רדוד ולא מרומם. הציבור רוצה לכבד משהו אותנטי שמציב לו שאיפה וגודל”

”לפני עשרים שנה, הגרעינים התורניים יחד עם ראש יהודי וארגונים נוספים החלו מהלך של קירוב, אבל עדיין זו טיפה בים. צריכים להבין שבמקום שאנחנו לא נוכחים בו, שם ימלאו ארגונים אחרים את מקומנו. אתה רואה היום ניסיון מסיבי של ארגונים ליברליים לרכב על הצורך של

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 03-5255355 | ry@neto.net.il

מבצע על ספרי הרב קוק ללמוד הרב קוק ולהבין

7 ספרים רק ב-299

כולל משלוח עד פתח הבית!

מארז ספרים "הגיע הזמן"

הקומיקס שמסתעף אל הציבור!

8 ספרים רק ב-389

כולל משלוח עד פתח הבית!

טַחְלֵי טַאֲזַמְאָחַמְעֵי זַעְרָא

פּרשׁת
פּאָרשׁת

הַתּוֹרָה שֶׁלִּי

יּוֹם אֶחָד שָׁמַע פְּתָאוּם פְּכַפּוּי שֶׁל סוּם וּזְרָקִים: הוּא הִתְקַרֵּב לְסוּקוֹם וְנִבְהַל: נוֹצֵר חַד בְּחוּמָה שֶׁנַּעֲרָה אֶת מִי הַנְּהַר מְלֻשְׁטָף אֶת הַשְּׂדוֹת, וְהַפְּסִים הִחֲלוּ לָרוּם דְּרַכּוּ. מִיָּד פָּשְׁט אֶת מַנְעִלוֹ, סָתַם בְּאַחְצָעוּתוֹ אֶת הַחֹר, וְהוֹזִיעַ אֶלְשִׁים שְׂבִיבָאוּ סָהַר לַעֲוֹד לוֹ לְסַתֵּם אֶת הַחֹר. כִּן נֶצְלוּ הַשְּׂדוֹת שֶׁל רַב אִסִּי מִשְׁטָפוֹן בּוֹכוֹת שְׁמַיִם אֶת נַעֲצַת הַחֲכָמִים.

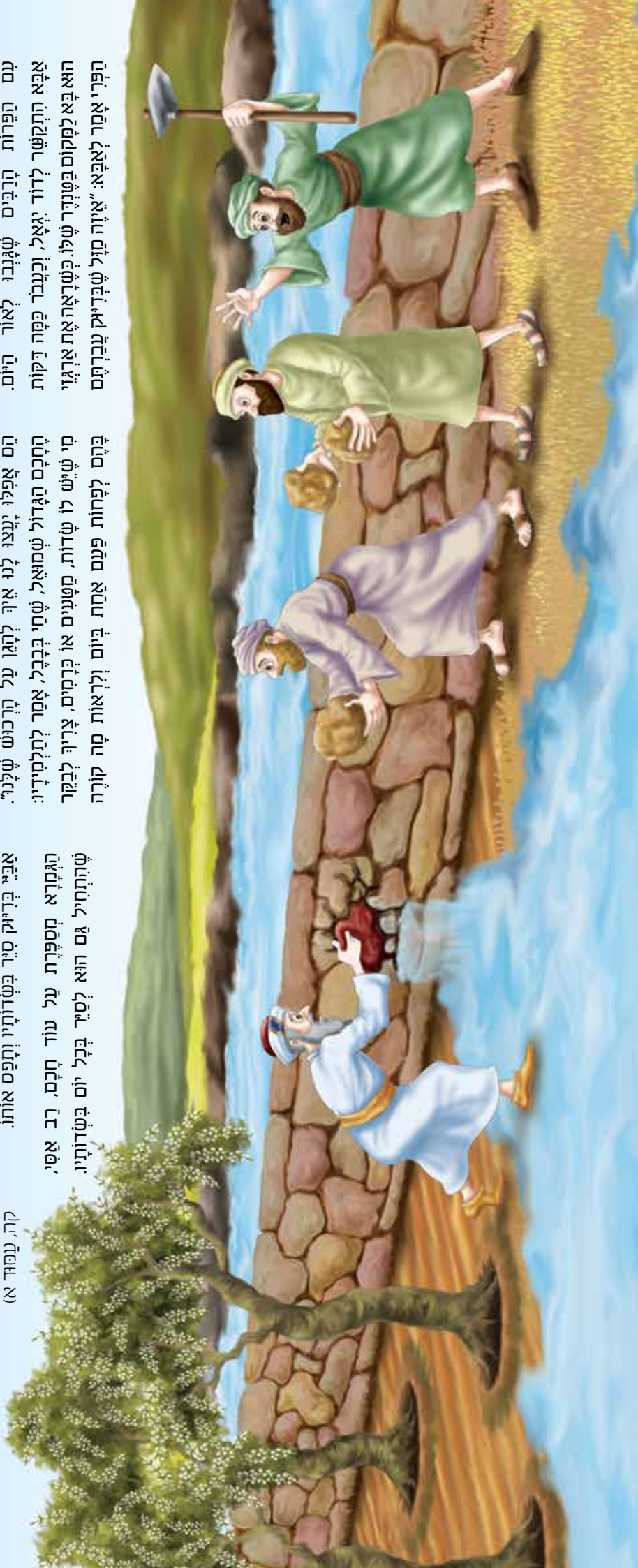
(על-פי תלמוד בבלי, מסכת בבא קאריעא, דף קז, עמוד א. מסכת חילין, דף קה, עמוד א.)

שָׁם. הוּא הוֹסִיף וְאָמַר: "אֵינִי כְּמוֹ אָבִי שְׂקִיָּה בּוֹדֵק אֶת רְכוּשׁוֹ פְּעֻמִּים בַּיּוֹם. אֲנִי קוֹסִיר פְּשְׂדוֹת שְׂלִי רַק פְּעַם אֶחָד בַּיּוֹם". שָׁמַע הַחֲכָם אֲבִי שֶׁכֵּן אָמַר שְׂמוּאֵל וְהִחֲלִיט לְהוֹא פַעֲצָתוֹ וּלְבַקֵּר בְּשְׂדוֹתָיו בְּכָל יוֹם. וּבְאִתָּת יוֹם אֶחָד רָאָה שֶׁפּוֹנְעֵל שֶׁנַּעֲבַד אֲצִלוּ נוֹשֵׂא עַל גְּבוּ סוּטָנוֹ גְּדוּל שֶׁל בּוּלִי עַץ. "לֹאֵן אִתָּה לּוֹקַח אֶת הַעֲצָמִים", שָׁאֵל אוֹתוֹ. "אֲנִי... אֲנִי. לּוֹקַח אֲלֵיךְ... לְבֵית שְׂלֵךְ", אָמַר הַפּוֹנְעֵל, שֶׁנִּחְפָּס בַּעֲת הַגְּבֵהָ. הוּא רָצָה לָגֹב אֶת הַעֲצָמִים, שְׂהִי שְׂוִים הַרְבֵּה פְּסִי, אֲבָל אֲבִי בְּדִיּוּק סִיר בְּשְׂדוֹתָיו וְתַפֵּס אוֹתוֹ.

הַגְּמָרָא סוֹפְרַת עַל עוֹד חֲכָם, רַב אִסִּי, שֶׁהִתְחִיל גַּם הוּא לְסִיר בְּכָל יוֹם בְּשְׂדוֹתָיו.

פּוּה. אִם לֹא, הֵייתִי סוֹפֵג עֲכָשׁוֹ נֶקֶד גְּדוּל מֵאוֹד". בְּעֵרֵב, פְּשְׂחוֹרְנוּ הַבֵּיתָה, פָּתַח אֲבָא אֶת חֲסֵש דְּבָרִים וְהִרְאָה לֵנו אֶת הַפְּסוּק "בְּרוּךְ אַתָּה בְּשְׂדֵךְ", "יּוֹדְעִים אַתָּם מָה חֲכָמֵינוּ אוֹמְרִים עַל הַפְּסוּק הַזֶּה?", שָׁאֵל אֲבָא וְהִשִּׁיב: "הֵם אוֹמְרִים שֶׁזֶּה בְּרַכָּה מְחֻדָּת, שֶׁהַשְּׂדוֹת שְׂלֵךְ יֵהִי לֵיד הַבֵּית שְׂלֵךְ, וְכֵן תּוֹכֵל לְהַשְׂגִּיחַ עַל רְכוּשְׁךְ". "בְּאַתָּת", אָמַרְתִּי, "קִשְׂה לְדוֹד יֵאָל לְהַשְׂגִּיחַ עַל הַפְּשָׁעִים שֶׁלּוֹ, כִּי הַבֵּית שֶׁלּוֹ רְחוֹק לְסִיד, מְהַשְׂדוֹת". עֲכָשׁוֹ הוֹצִיא אֲבָא מְהָאָרוֹן פְּרוֹךְ שֶׁל הַפְּלִמּוֹד, דִּפְפוֹךְ בּוֹ וְאָמַר: "רְאוּ פְּסָה חֲכָמָה לְפָדוֹ אוֹתֵנוּ חֲכָמֵינוּ. הֵם אֲפִלוּ יַעֲצוּ לֵנו אֵיךְ לְהִגֹּן עַל הַרְכּוּשׁ שְׁלֵנוּ". הַחֲכָם הַגְּדוּל שְׂמוּאֵל, שְׂחִי בְּבָבֶל, אָמַר לְתַלְמִידָיו: מִי שִׁישׁ לוֹ שְׂדוֹת, מְטַעֵם אוֹ פְּרָמִים, צְרִיךְ לְבַקֵּר בָּהֶם לְפַחוֹת פַּעַם אֶחָת בַּיּוֹם וּלְרֹאוֹת מָה קוֹרָה

נִסְעֵנוּ לְבַקֵּר אֶת דוֹד יֵאָל בְּשׁוּב אֲבָא אָמַר שְׂוִישַׁע דְּרוּךְ הַפְּשָׁעִים שֶׁל הַדוֹד, כִּי שְׂוִיבֵל לְרֹאוֹת אֶת נַעֲצַת הַפְּרִי הַנְּהַרְדִּים שִׁישׁ לוֹ. וּפְתָאוּם אֲבָא בְּכֵלִם בְּחִדוֹת אֶת הַפְּשָׁעִים וְנִצָּא הַחוּצָה. "סְלִיחוּ מָה אַתֶּם עוֹשִׂים פּוּהָו", צָעַק לַעֲנֵבֵר חֲבוּרָה שֶׁל גְּבָרִים וְנָשִׁים, שֶׁטָּפְסוּ עַל נַעֲצַת הַנְּהַר וְקָטְפוּ פְּרוֹת בְּשָׂלִים וְנַעֲסִיטִים. כְּשֶׁהִלְלוּ רְאוּ אֶת אֲבָא, בְּרוּחוֹ בְּהִלָּה לַעֲבֵר שְׂחִי. סְכוּנוֹת שֶׁמְמַדוּ בְּצִד, הִתְנַיְעוּ אוֹתוֹ וְנִמְלָטוּ. יֵצְאוּ מִהַפְּשָׁעִים וְנִדְהַמְנוּ לְרֹאוֹת אֲרָגוּם. מְלָאֵי פְּרִי. עוֹד רָגַע וְהִגְבִּים הִי סוֹסְפִלְקִים עִם הַפְּרוֹת הַרְבִּים שֶׁגָּבְנוּ לְאוֹר הַיּוֹם. אֲבָא הִתְקַשֵּׁר לְדוֹד יֵאָל, וְכַעֲבֵר פְּסָה בְּקוֹת הוּא בָּא לְסוּקוֹם בְּשִׁנְדָּר שְׂלוֹ. כְּשֶׁרָאָה אֶת אֲרָגוֹי הַפְּרִי אָמַר לְאֲבָא: "אֵיזוֹה סוּל שְׂבִיבִיךָ עֲבַרְתָּם

ברור!
מצות נפשו!

אבנר! אל תשפך שאתה אוכל לשם מצוה, כן?

**סוף סוף!
תביא!
תביא!
תביא!**

אשר קדשנו...
במוצותיו וצנינו על אכילת מצוה!

אמן!!!

אוי, הגשמייות! אכל ושתייה, זה כל מה שיש לך בראש?! אתה יודע, היא הפצוה היא לאכל...

אני מתרומם לכל מה שאני באמת! פרעה לא שלט עלי יותר, ולא על אף דמיו או רגל רע!

אני עבדו של הקדוש ברוך הוא! אני יוצא מפצרים, יוצא מקבל הקלפולים והפצרים...

מה עפית, מה אתך לא אוכל? מפה...? "לחם עני... לחם האמונה..."

כעבר שעה
טלילי לא עשית כלום! נכון. אבל איך העקר הפונה!

טלילי, תסדריי בבקשה את החדר שלך...
אה! מצות כבוד אב ואם!

אני רוצה לכבד את אבא ואמא, אני רוצה לעשות את רצון השם שצוה אותי לכבד הורים, ולהפיר להם טובה...

ווי, באמת! מגניב! אז בפעם הבאה שאבא ואמא מבקשים ממני...

הא! כל קוף בעולם יכול לעשות פעשה אם מאלפים אותו! הפעשה הוא קל, העקר בפצוה הוא ההתחברות להשם! ואת זה עושים בפיחשקה!

אולי גם נתענג על חפין-בחשבתני בשבת, במקום...
לא, לא, לא, בסדר! הבנת! לא צריך להגזים!

למה שלא נתעמק בכונות על הפלכת השם בראש השנה, ולא צריך שופר מפישי? בוא נדליק נר חנכה רוחני, ולא משענה או שופר נתעמק בכונות ספור הפגלה במקום לשמע אותה!

למה שלא נחשב טוב טוב על הכונות של הסכה ונשב בסכה דפיונית של רעיונות גבוהים...

אז לפי דעתך, אם העקר זה הפונה ולא הפעשה עצמו, חבל מאוד שלא הסתפקנו בכדיקת חפץ מחשבתית בלבד - היינו חוסכים הרבה מאפיץ וחפן!

מתי אפשר לבנות לך

הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ)

ר' שמואל פקח עיניים נדהמות ואמר: "פוי! זקן וזקנה קמים בשלוש בבוקר בשביל ליילל על קצת חלב?" < בשביל מה אנחנו קמים לסליחות, ומדוע מופיעות בהן יותר צרות מאשר וידויים?

הוא מתגלה בעולם ומעניק לנו חנינה, סליחה וכפרה. למרות הרעש וההתעוררות הגדולה, התמצית של יום הכיפורים היא לא בתשובה - תשובה צריך לעשות בימי אלול, בחודש הזה; יום הכיפורים הוא "יום סליחת העוון הזה".

פעם ביקשתי מהרופא שלי, שהגיע מאזור אלזס, לשיר לי את ה"על חטא" בנוסח שלהם. זה מאוד מרשים, זה סוג של מארש, בניגון מאוד מעורר ומאוד שמח. אין שום שמץ של עצבות בניגון הזה - לא בטוח גם כמה חרטה יש שם, אבל עצבות או יללה ודאי אין. שני הימים הנוראים הללו עוסקים בעניינים גדולים ונשגבים, מדברים בהם על גדולתו של המלך, מנסים להרגיש את מלכותו שבכל משלה, של המלך שחונך חיים לכל חי, לעולם כולו.

עם כל זה, מה בעצם עושים בסליחות? אולי לא יפה במיוחד להתבטא כך, אבל יכול להיות שאחרי כל זה, אנחנו גם רוצים ליילל קצת; מתי כבר יש לנו הזדמנות? מתי יש לי הזדמנות פשוט לבכות קצת, לבכות על מר גורלי, לבכות על זה שלא טוב לי, לבכות על זה שהעולם לא תמיד עשוי כמו שצריך? כל זה הוא הרי נכון: אנחנו יודעים שהעולם לא עשוי כמו שצריך, ושכיהודים, יש זמנים - בהם אנחנו אומללים במיוחד - שבהם הורגים אותם באופן סיטונאי, ויש זמנים - בהם אנחנו מאושרים - שהורגים אותנו באופן קמעונאי, אחד אחד, כל אחד במקום אחר. לכל אחד ישנה חבילת הצרות הפרטיות שלו, גם למי שאינו מסובב בייסורים מכף רגל ועד ראש.

בגמרא שואלים עד היכן תכלית ייסורים, ואחת התשובות שם היא שאפילו מי שהכניס ידו לכיס להוציא שלושה מטבעות ועלו בידו שניים - אלו ייסורים. כך או כך, לכל אחד יש החבילה שלו, ובאופן כללי - בסליחות פשוט באים ובוכים.

בראש השנה אין זמן לזה, להגיד: "שמע נא ריבונו של עולם, ראה איך מצייקים לי, ראה מה מצב החשבון בבנק, הבט נא איך הבוס שלי מדבר אליי" - פשוט עסוקים מדי בעניינים ברומו של עולם. עסוקים בתמונה הרחבה, בדימויים הנשגבים ובדברים הנפלאים, ואין זמן בשביל לשבת וליילל בפשטות: לא טוב לי, עצוב לי. מי שמביט בנוסח של הסליחות מבחין בקלות שנכון שקצת מתוודים וקצת מבקשים כפרה - ודאי, הרי עושים זאת בכל תפילה כל ימות השנה - אבל זה בכלל לא הנושא. הנושא של הסליחות הוא פשוט: אנחנו מסכנים. מסכנים באופן פרטי, באופן כללי, באופן לאומי, ואנחנו באים לפניך לבכות.

חסידים מספרים סיפור ידוע על ר' שמואל מונקס, חסיד גדול שהיה מפורסם בבדחנות ובחריפות שלו. פעם הוא הזדמן לאיזה כפר קטן בשבת שקודם הסליחות הראשונות. במוצאי שבת

בין אם לאשכנזים שעוד מעט יגיעו ל"במוצאי מנוחה", ובין לקהילות שכבר אוחזים בזה כמה שבועות - לקראת ראש השנה מגיעים ימי הסליחות. כל שנה אני מעט תוהה למה בעצם אומרים סליחות? יש כאלו שמתרגשים, יש כאלו שמזילים דמעות, אבל מה בעצם אנחנו אומרים בסליחות? אפשר להבין את כל המילים על דקדוקיהן ועדיין לא לדעת מה בדיוק רוצים כאן.

הסליחות לא עומדות בפני עצמן, מדובר בסוג של הקדמה לימים הנוראים. לא תמיד מבינים את המונח הזה כראוי: "ימים נוראים" אין פירושה ימים איומים, ימים מפחידים. פה ושם נתקלים ב"נורא" גם במונח הזה, אבל כרגיל כשהמילה 'נורא' מופיעה למשל בתורה - כשיעקב אומר "מה נורא המקום הזה" - הכוונה לדבר גדול ונשגב. זה פירושו של "הגדול הגיבור והנורא". כמעט בכל מקום שמדברים על "נורא", מדובר על היכן שמתגלה הנשגב.

יש לנו לא מעט חגים ומועדים. יש שמחים יותר, יש ארוכים יותר, אבל ימי תחילת השנה, הימים הנוראים - הם ימים מלאי הוד. קחו את ראש השנה, מה בעצם עושים? התפילות הולכות ועולות מדרגה לדרגה, עד שמגיעים לשלוש הברכות של מלכויות, זכרונות ושופרות. מדברים על המלך, ניגשים אל המלך - וזה ממשיך כך בכל עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים.

נכון שכשניגשים אל המלך יש אימה ויראה ורתת וזיע, אבל הדגש הוא בהחלט לא על זה שניגשים אל המלך ומשקשים מפחד בשל כל מה שחטאנו ופשענו; הרעיון של "אחרי כל מה שעשיתי וקלקלתי דרכי, איך בכלל אגש אל המלך עכשיו" - אינו מן הדברים שעולים בתפילה ראש השנה. ראש השנה הוא חג של מלכות ה' - במלכויות, בזכרונות ובשופרות עוסקים בגדולתו והדרתו. וגם ביום הכיפורים, אחרי הכל, אחרי הווידויים ואחרי כל ה"על חטא", המחשבה הזו היא לא עיקר העניין.

יום הכיפורים הוא היום בו הקדוש ברוך

קצת, על כל מיני דברים קטנים וגדולים: מיישהו צבט אותי, מיישהו הקניט אותי.

עניינם של הסליחות אינו בבקשת סליחה על חטא. זו בקשה, פנייה לקדוש ברוך הוא, כמו הילד הקטן שמתחטא לפני אביו: "אני לא בסדר - אבל יחד עם זה קרעו לי את המכנסיים; אני לא בסדר - אבל אני גם קצת רעב; אני לא בסדר - אבל יש לי גם כמה דברים אחרים שמציקים לי". אנחנו גם יודעים שעם מלך המלכים לא תמיד קל להתעסק. "כי מלך גדול אני אמר ה' צבאות ושמי נורא בגויים": כך אמר מלאכי הנביא ליהודים בתחילת ימי בית שני, ובמילים פשוטות הוא אמר להם שם - אל תבלבלו לי את המוח עם השטויות שלכם, "כי מלך גדול אני... ושמי נורא בגויים". וכשאומרים סליחות, בוודאי גם מבקשים מהקדוש ברוך הוא שימחל ויסלח.

אנחנו באים לבית הכנסת לפני הימים הנוראים, לפני יום הדין הגדול והנורא - לא רק עלינו, ולא רק על העם שלנו, ולא רק על כדור הארץ שלנו - על כל העמים, על כל ההיסטוריה, על כל שהיה ושיהיה. ומה כבר אנחנו יכולים לעשות? לקום בשעה קצת לא נוחה, ולבכות קצת: אנחנו יודעים שלא התנהגנו בסדר גמור, נתודה מעט על החטאים; אנחנו יודעים גם שהעולם לא התנהג עמנו בסדר גמור, נבכה מעט. במשך כמה ימים אומרים סליחות - לא בשביל לתקן את העולם, אבל בשביל לנקות ולפרוק מעט את הדברים הללו מעלינו, ואחר כך כשנגיע לימים הגדולים, הנוראים - נוכל גם ללכת בגדולות.

בשיתוף תלמידי ישיבת תקוע

לפנות בוקר מתחילים כולם להשכים לסליחות, ובעלי הבית שמים לב שהאורח, שזקנו מגודל ופרקו נאה וכל כיוצא בזה, לא מתעורר. מעירים אותו, והוא שואל: "מה זה, למה קמים?" אומרים לו: "שכחת?! סליחות!" והוא ממשיך לשאול: "מה זה סליחות, מה עושים שם?" התפלאו: היתכן, יהודי זקן ובעל צורה אינו יודע מה אנחנו מדברים!?

התחילו להסביר לו: "בסליחות קמים בבוקר, ומתפללים שהפרה תיתן חלב בשפע, שהעסק עם הכפריים יעבור בסדר כדי שנוכל למכור יותר י"ש בפונדק, כדי שיהיה לנו מה לאכול בשנה הבאה". הוא מסתכל עליהם במבט נדהם ואומר: "פוי! אנשים זקנים, קמים באמצע הלילה ובוכים שהם רוצים קצת אוכל". הצד הזה קיים, זו באמת שאלה טובה ובדיחה טובה, ודי ברור שכולם נבוכו שם מהעניין.

אבל אחרי ככלות הכל, בסופו של דבר בזה עוסקות הסליחות, זה מה שאנחנו עושים. לא תמיד בוכים על הפרה - לפעמים אין לי פרה ואני בוכה על הפרה שאין לי. ימי הסליחות הם לא המקום והזמן לעסוק בדברים הגדולים, לפתור את הבעיות הגדולות.

כשנכנסים לראש השנה - המבט מתרחב אל עבר התמונה הגדולה והמקיפה, זו שלא מתעסקת בצרות הקטנות שלי, התמונה הגדולה של מלך העולם שהוא מתנשא ומרומם לעילא ולעילא. כשמגיעים ליום הכיפורים, אומרים לו למלך העולם: הגיע היום בו אתה יכול לשכתב את כל סיפור חיי, לשנות אותי מן הקצה אל הקצה ולהפוך אותי לבריה חדשה. גם אז לא באמת מתעסקים בצרות הקטנות והגדולות, ב"יום קטנות".

כמוכן שגם ביום הכיפורים, אולי אפילו בראש השנה, מפעם לפעם מגניבים בתפילה איזו מחשבה סוררת:

במקום להרהר בכוונות האר"י או במלכו של עולם, מהרהרים בשאלה "ומה יהיה אם תוסיף לי קצת למשכורת?". אך כל זה הוא בשל קוצר דעתנו - מי שדעתו מרוממת ומשגת, באמת לא עוסק בזה. מתי, אם כן, יש זמן לאנשים הטובים שבכל זאת רוצים קצת לבכות? גם אדם מבוגר, שלא בהכרח רוצה לבכות על האוכל שלו, רוצה לבכות - על כל שאר העניינים שבעולם הזה. על דברים שאולי הם אינם טרגדיות גדולות, אלא הצער האנושי הקטן.

אנשי כנסת הגדולה לא תיקנו סליחות. הם היו אנשים גדולים ורמי המעלה, ולא נתנו דעתם למחשבה שפלוגי יקום בבוקר ויבכה קצת על הלחם ועל הפרה. עברו דורות, ובסוף התברר - כולנו אנשים טובים, כולנו בעלי רצון טוב, וכולנו - איש לפי דרכו ומעלתו - מבינים את הדברים הגדולים והנשגבים; ועדיין - כולנו גם כן שואלים: מתי אנחנו יכולים לבכות קצת לפני הקדוש ברוך הוא?

על חוני המעגל אמר שמעון בן שטח שהוא "כבן המתחטא לפני אביו" - הפירוש של הביטוי הזה הוא כמו ילד שמתפנק אצל אבא שלו. מתי גם אנחנו יכולים לבוא לאבא שלנו וקצת להתחטא לפניו? אז אנחנו באים באמצע הלילה, מנסים קצת לשבור את הלב, לא דווקא באופן כזה שכולם גועים בכייה; פשוט מדברים על הצרות הקטנות יותר והקטנות פחות, על הצרות של הגלות ועל הצרות של החיים.

מדברים גם קצת על החטאים, אבל לא מפני שבזמן הסליחות מנסים להתנקות מכל חטא: בזמן הסליחות מנסים פשוט להיות "בן המתחטא", ילד שמתרפק על האבא או האמא שלו. כמו ילד בן שלוש וכן ארבע, לפעמים בא לי, בלי סיבה מיוחדת, לשים את הראש ולהתרפק על הברכיים של אבא ואמא ולבכות

חודש קצר של התאוששות מהחופש הגדול, על כל משימותיו והוצאותיו, והנה לפנינו חגי תשרי האהובים.

מה הקונוטציה שלכם כשמדברים על חגי תשרי? תפילות, צדקה, ארוחות חג משפחתיות, סימני ראש השנה. אולי אתם מאלה שמתכוונים כבר לסוכות ומריחים את ריח ההדסים, מדמיינים שמחת בית השואבה ואת הריקודים של שמחת תורה.

כך או כך, חגי תשרי מזמנים לפתחנו שלל אתגרים טכניים וכלכליים. אם ננסה למנות את רשימת ההוצאות של משפחה ממוצעת סביב החגים היא תראה בערך כך: הוצאות מזון גבוהות מהרגיל בגלל ארוחות החג הרבות, כולל אירוח לפעמים. בגדי חג לכל המשפחה. מתנות למארחים. יש המקפידים על מתנה לבת הזוג, יש שיוסיפו מתנות להורים, גם אם לא מתארחים אצלם. צדקה מעבר לרגיל: פדיון כפרות ובכלל. ארבעה מינים (בעלות של החל מ 70 ₪ לסט ועד כמה מאות שקלים). יש כאלה שקונים לכל אחד מבני המשפחה. סוכה, סכך, אביזרים וקישוטים לסוכה.

הוצאה עקיפה שמתוספת לחגים היא אובדן ההכנסות: אצל עצמאים שמרוויחים לפי העבודה בפועל, ברור שיש פחות הכנסות. אצל שכירים: אחרי שניצלנו את ימי החופשה הקבועים בחוק בחופש הגדול, אם נרצה לקחת חופש בערבי חג ובחול המועד, לרובנו זה יהיה על חשבוננו ויקטין את המשכורת הבאה. אז איך מתמודדים עם זה?

הדרך הטובה ביותר היא מניעה: נחשב כמה הוצאות חריגות צפויות לנו בתקופת החגים בתוספת אובדן ההכנסות (כדאי להוסיף גם את פסח לחישוב שנתי). נחלק את הסכום ב 12 ונייצר חסכון חודשי קבוע (לפק"מ פשוט או למעטפה, למי שיש לו מספיק משמעת עצמית כדי לא לגעת בזה). כך נגיע לחגים עם כסף בצד. נוכל לרכוש בשמחה את כל הצרכים של המשפחה שלנו ולעבור את החגים בלי דאגות כלכליות.

אם לא עשינו זאת מעולם, אך נזכרנו איפשרוהו בתחילת החופש הגדול, אפשר להחליט לשמור חלק מדמי ההבראה עבור החגים. המשמעות היא כמוכן פחות הוצאות על החופש הגדול ואולי ויתור על חלק ממה שרצינו לקנות בחגים, אבל התמורה היא שלווה כלכלית לאורך החופש וחגי תשרי. מיד אחרי החגים כדאי כמוכן להתחיל חסכון עבור פסח והחגים של שנה הבאה.

נזכרתם רק עכשיו? אחרי שנאכלו כבר דמי ההבראה. עדיין לא חייבים לזכות בפיים כדי לעבור את החגים באיוון כלכלי: הכינו רשימה מסודרת של הוצאות צפויות (ברמת הפירוט למי צריך לקנות איזה בגד) ליד כל פריט רשמו עלות מוערכת. עכשיו תתחילו למספר לפי סדרי העדיפויות שלכם מה החשוב ביותר ומה פחות ותעצרו במגבלת התקציב שכן יש לכם:

ייתכן שלא חייבים בגדים חדשים לכולם, ואם רוצים בשביל תחושת החגיגות אפשר להתחדש באקסוסריז סמלי ומשמח. ייתכן שאתם רגילים לארח ברוחב גדול עם מגוון מנות מחומרים יקרים, אך השנה תארחו בכיף, בתאבון ובהנאה גם עם פחות מנות (למי יש מקום בבטן לכל כך הרבה?!). שעשויות מחומרי גלם בסיסיים יותר. תנו צדקה, אבל קיבעו מראש כמה אתם מסוגלים לתת השנה ותיצמדו לתקציב. מתנות - אפשר לכתוב מכתב יפה ולהוסיף שוקולד או בקבוק יין (לא יקר), העיקר זו ההתייחסות.

עם חשיבה יצירתית אפשר לצמצם מאד את רשימת ההוצאות ויחד עם זאת לעבור את החגים בשמחה גדולה! לשנה הבאה תתחילו לחסוך כבר בחשון...

יש לך שאלה בעבודת ה' סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

? אם ה' רואה שאני כל כך רוצה, למה הוא לא מביא לי את החתן שלי? למה הוא מחכה, שאהיה זקנה? הרי אני רוצה להתחתן בשביל לעבוד אותו בצורה שלמה!

השאלה מניחה שהקדוש ברוך הוא אמור לפעול לפי תפיסותינו, ואם הוא אינו עושה כן אנו אמורים להקשות עליו קושיות ולהעמיד את הדברים על מקומם. אבל בוודאי אין הדבר כן. הדרכים שבהן הקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם מתחלקות לחלקים שמוכנים לנו וחלקים שאינם מוכנים לנו. ובוודאי שהרוב הגדול מאוד אינו מוכן לנו. איננו יודעים למה נולדנו ביום מסוים ועם כישרונות מסוימים ולהורים מסוימים במקום מסוים, ומה תפקידו של כל חלק בגופנו, וגם איננו יודעים מתי הקדוש ברוך הוא יזמן לנו את זיווגנו.

אנו מאמינים במעמקי ליבנו שכל מה שהקדוש ברוך הוא עושה - הכל לטובה. ואנו צריכים לעשות את המוטל עלינו בתוך המציאות שהקדוש ברוך הוא מזמן לנו, ולפעול ככל יכולתנו כדי להיטיב ולהתפתח.

? הרמב"ם אומר שצריך לחזור בתשובה ולומר שלא נחזור לעולם לחטא. אבל בתוך תוכי אני יודע שאני לא באמת מתכוון לזה, אז עדיף לשקר?

אם אדם רוצה בשעה זו לעשות הכל כדי לא לשוב וליפול בחטא, למרות שהוא מודע לכך שהיצר הרע יתקוף אותו שוב, הוא מקיים בכך את דברי הרמב"ם. וגם אם אחר כך הוא יפול, הנפילה אינה מעידה על חוסר כנות ואינה עוקרת את מעלת התשובה שהאדם עשה.

המבי"ט הביא לכך דוגמה: אם אדם הולך לטבול בנהר מטומאתו, אך בסוף היום הוא ייטמא שוב, האם נאמר שטבילתו אינה טבילה? ודאי שלא.

קיומו של יצר הרע אינו מבטל את כוח התשובה. והרמב"ם עצמו כתב שתשובה שלמה היא תשובה שאדם עושה כאשר כוחו במוותניו והתשוקה שלו לחטא במקומה עומדת, ובכל זאת האדם מתגבר. אם תוך כדי התשובה, אדם רוצה לחטוא בשנית, הרי זה כטובל ושרץ בידו. אבל אם רק היצר הרע שלו רוצה בכך, והאדם עצמו רוצה לנצח אותו, זוהי תשובה שלמה.

? התייאשתי מלעשות תשובה ולנסות להשתנות. איך אצא מזה?

הייאוש שלך הוא מסקנה מוטעית מפרשנות שגויה. נדמה לך שמפני שאתה שב וחוטא, התשובה שלך היא שקרית, אין בה טעם והיא אינה רצויה לפני ה' יתברך, וממילא גם אין סיבה להתאמץ כל כך ואתה מרים ידיים. אבל זוהי פרשנות לא נכונה משום שהתשובה יקרה היא עד מאוד, הרבה למעלה מן החטא. ואמרו רבותינו שמידה טובה מרובה ממידת פורענות אחת לחמש מאות, ולכן אמר רבי נחמן שאם אתה מאמין שהחטא מקלקל, אתה צריך להאמין פי חמש מאות שאפשר לתקן. על כך אומר הכתוב שהקדוש ברוך הוא הוא

"רב חסד". למרות שהאדם נופל וקם פעם אחר פעם, הקדוש ברוך הוא מרבה לסלוח לו עד אין קץ, מפני שהמושג ריבוי אצלו יתברך שונה לגמרי מהריבוי אצלנו. וכמו שכתב בעל התניא, "במידת הקדוש ברוך הוא אין הפרש בין פעם אחת לאלף פעמים, כי המחילה היא ממידת הרחמים, ומידותיו הקדושות אינן בבחינת גבול ותכלית אלא בבחינת אין סוף".

קרוב אליך מתרחב

ומחפש כתבים
וכתבות יצירתיים
לפרטים - נתן 050-8331504

דגן בוטיק מגורי יוקרה באפרת

לבחירתכם: מגוון דירות 5 חד'

כניסה בע"ה
תוך חמישה
חודשים!

שיוק: באמונה דיסקי
יזם: דיסקי

לפרטים: 052-6070199 • 1700-500-555